

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคไทยเข้มแข็ง

ด้วย นายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองชื่อ พรรคไทยเข้มแข็ง ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๘/๒๕๕๓ ตั้งแต่วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมืองและรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคไทยเข้มแข็ง ดังนี้

กรอบนโยบายหลักของพรรคไทยเข้มแข็ง

พ.ศ. ๒๕๕๓

- พรรคจะดำเนินการเมืองโดยวิถีอันบริสุทธิ์
- พรรคจะดำเนินการเมืองด้วยความซื่อสัตย์ สุจริตต่อประชาชน
- พรรคจะดำเนินการเมืองโดยอาศัยหลักกฎหมาย และเหตุผลเพื่อความศักดิ์สิทธิ์แห่งรัฐธรรมนูญ และเพื่อเป็นเยี่ยงอย่างแก่นุชนรุ่นหลังให้มีความนับถือ และนิยมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- พรรคจะไม่สนับสนุนระบบและวิธีแห่งเผด็จการ ไม่ว่าจะเป็ระบบและวิธีการของรัฐบาลใด ๆ
- พรรคจะกระจายอำนาจการดำเนินการในท้องถิ่นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เนื่องจากความใกล้ชิดขององค์กรในท้องถิ่นมีมากกว่าส่วนกลาง
- พรรคมีจุดประสงค์ที่จะให้คนไทยมีที่ทำกิน-ที่อยู่และอาชีพ และจะเคารพกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนบุคคล แต่มิได้ละเลยที่จะคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม
- พรรคเชื่อว่า การแทรกแซงของรัฐเป็นสิ่งที่จำเป็น ในกิจการที่เห็นว่าการแทรกแซงจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม เช่น กิจการสาธารณูปโภค
- พรรคจะส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งการศึกษา ศาสนา สาธารณสุขและสาธารณูปการ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ธรรมเนียมอันดีของชาติ และความปลอดภัยของประชาชน

๕. พรรคเชื่อว่า การป้องกันประเทศนั้น ต้องอาศัยการก่อให้เกิดความร่วมมือพร้อมเพียงของประชาชน ผู้เป็นเจ้าของประเทศ และจะต้องให้มีการบำรุง กำลังหลักคือ กองทัพให้ทันสมัย ทั้งคุณภาพและปริมาณเท่าที่จะเหมาะสมแก่แผนการทางยุทธศาสตร์และนโยบายทางการเมือง

๑๐. พรรคจะส่งเสริมสัมพันธภาพระหว่างประเทศ

คำปรารภ

ด้วยเหตุที่สถานการณ์ของโลกได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ทันสมัย และเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ จนกลายเป็นว่าโลกปัจจุบันเป็นโลกใบเล็ก ที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ในวงเสี้ยวนาที เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่ว่ามุมไหนของโลกก็จะมีผลกระทบทั่วไปไม่มากนักน้อย พรรคไทยเข้มแข็งตระหนักดีถึงสถานการณ์ต่าง ๆ จึงได้กำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับความเป็นจริงในทุก ๆ ด้านทั้งด้านการเมืองและการบริหาร ด้านเศรษฐกิจ ซึ่งรวมถึงด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และด้านสังคม

พรรคไทยเข้มแข็งมีนโยบายจะปฏิรูปการเมืองให้เป็นการเมืองของภาคประชาชนที่บริสุทธิ์ โปร่งใส และเที่ยงธรรม จะพัฒนาการบริหารภาครัฐให้สามารถอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนได้อย่างรวดเร็ว และเป็นธรรม ให้ประชาชนมีส่วนร่วม และตรวจสอบได้ตลอดเวลา และที่สำคัญก็คือ จะสร้างความเข้มแข็งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เป็นหน่วยงานที่ให้บริการแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง และเพื่อเป็นรากฐานอันสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ในด้านเศรษฐกิจจะดำเนินนโยบายโดยรักษาเสถียรภาพทางการเงินและการคลังของประเทศ จะส่งเสริม และสนับสนุน ให้เอกชนสามารถดำเนินการทางธุรกิจด้วยหลักบรรษัทภิบาล จะแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ หรือคำสั่งที่ไม่สอดคล้องกับการดำเนินธุรกิจของเอกชน โดยให้หน่วยงานของรัฐทำหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินธุรกิจของเอกชนแทนการควบคุม จะเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรให้มีปริมาณและคุณภาพเพิ่มขึ้นในพื้นที่เท่าเดิม รวมทั้งการจัดการเรื่องการตลาดควบคู่กันไป จะควบคุมการใช้จ่ายเงินงบประมาณของรัฐอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับด้านสังคม พรรคไทยเข้มแข็งจะมุ่งมั่นให้หลักประกันในด้านสวัสดิการแก่ผู้ยากไร้ ผู้สูงอายุ ผู้ทุพพลภาพ ผู้พิการ ส่วนผู้ใช้แรงงานก็จะขยายหลักประกันให้ทั่วถึง และครอบคลุมทุกความต้องการอันจำเป็นที่ทุกคนควรจะได้รับบริการ งานด้านสาธารณสุขจะต้องจัดให้มีกระจายให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ไม่ว่าชนบทหรือเมือง การส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพอนามัย และความเป็นเลิศในการแข่งขันในทุกระดับ การให้หลักประกันผู้ประกอบอาชีพ

ด้านเกษตรเมื่อถึงวัยที่ไม่สามารถทำงานได้ และจะปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันอย่างจริงจัง และหาทางป้องกันโดยเพิ่มสวัสดิการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศ โดยมีรายละเอียดของนโยบายด้านต่าง ๆ ดังนี้

นโยบายด้านการเมืองและการบริหาร

สถานการณ์การเมืองที่ไม่มีเสถียรภาพ มีความแตกแยกทางแนวความคิด ด้านการเมืองอย่างรุนแรง ประกอบกับหน่วยราชการถูกซื้อครหาว่าเป็นแหล่งคอร์รัปชัน นักการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนหนึ่ง มุ่งแต่แสวงหาผลประโยชน์โดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของประชาชน ประสิทธิภาพของงานก็ ลดถอยลงไป ทั้งนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐส่วนหนึ่ง มิได้ทำงานตามหลักธรรมาภิบาล การทำงานไม่โปร่งใสและกระบวนการตรวจสอบอ่อนแอ จริยธรรมหาได้ยาก จรรยาบรรณของกลุ่มวิชาชีพ ขาดหายไป

เหล่านี้เป็นสาเหตุประการสำคัญ ที่ทำให้ระบอบประชาธิปไตยของเราไม่เข้มแข็งจนมีผลให้ ความมั่นคงของรัฐอ่อนแอลงไปด้วย

พรรคไทยเข้มแข็งจึงได้กำหนดนโยบายในการบริหารประเทศโดยมุ่งเป้าหมายไปถึงการสร้าง ประชาธิปไตยที่มั่นคง และเป็นประชาธิปไตยของปวงชนชาวไทยอย่างแท้จริง ไม่ใช่ของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง และมุ่งสร้างหลักธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

การสร้างประชาธิปไตยให้มั่นคงก็โดยการกระจายอำนาจทางการปกครองไปสู่ประชาชน อย่างแท้จริง นั่นก็คือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบมีความเข้มแข็งและประชาชนมีส่วนร่วม ได้มากขึ้นโดยถือเสมือนว่าทั้ง ๒ ส่วนนี้ คือส่วนเดียวกันและเมื่อ “ท้องถิ่นเข้มแข็ง ประชาธิปไตย ก็จะมั่นคง” และในที่สุดประเทศชาติก็จะมั่นคงด้วย

การจะสร้างประชาธิปไตยให้มั่นคง ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักนั้น จำเป็นต้องปรับปรุง แก้ไข และกำหนดยุทธศาสตร์เสียใหม่ โดยให้องค์กร หรือองคาพยพของประเทศ ทุกส่วน ทั้งโครงสร้าง ของกระทรวง ทบวง กรม หรือ การใช้หลักธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นกับเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกหน่วย รวมทั้ง การจัดองค์กรตรวจสอบต่าง ๆ ให้มีความเข้มแข็ง และมีความเป็นอิสระอย่างแท้จริง และในท้ายที่สุด ประชาชนจะต้องมีส่วนร่วม และตรวจสอบในทางใดทางหนึ่งให้ได้มากที่สุดด้วย

การปรับปรุงการอำนวยความสะดวกธุรกรรมทุกขั้นตอนให้โปร่งใสเป็นธรรมและรวดเร็ว การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

สำหรับปัญหาเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการในทันทีคือการแก้ไขปัญหาความไม่สงบเรียบร้อยในจังหวัดชายแดนภาคใต้ดังรายละเอียดของนโยบายในด้านต่าง ๆ ดังนี้

พรรคไทยเข้มแข็งตระหนักดีว่าปัญหาชายแดนภาคใต้เป็นปัญหาริပ်ด่วนที่พรรคจะต้องดำเนินการแก้ไขบนพื้นฐานของการร่วมมือ ร่วมใจจากทุกฝ่ายคือทั้งภาครัฐ ผู้นำศาสนา ผู้นำท้องถิ่น และองค์กรทุกองค์กร โดยมีเป้าหมายจะนำสันติสุขมาสู่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ หรือที่เรียกว่า “ซาละตัน คารุอามาน” ให้จงได้

พรรคไทยเข้มแข็งจึงได้กำหนดนโยบายเพื่อนำสันติสุขกลับคืนมาสู่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบ มีนโยบายโดยสังเขป ดังนี้

๑.๑ กำหนดให้มีรองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีรับผิดชอบการแก้ไขปัญหาโดยทำหน้าที่กำกับ ดูแล สำนักงานคณะกรรมการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่จะจัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะ และทำหน้าที่เป็นประธานคณะกรรมการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายและทุกภาคส่วนในการร่วมแก้ปัญหาให้ได้ผลอย่างเป็นรูปธรรม

๑.๒ การใช้การทูตเชิงสร้างสรรค์กับต่างประเทศ ในการแก้ไขปัญหา

๑.๓ ใช้กระบวนการยุติธรรมกับผู้กระทำความผิดอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม ทั้งในส่วนเจ้าหน้าที่ของรัฐ และบุคคลผู้กระทำความผิดอื่น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๒.๑ กำหนดให้จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็น “เขตพัฒนาพิเศษ” ด้านเศรษฐกิจมีนโยบายโดยสังเขป ดังนี้

๒.๑.๑ ให้สิทธิพิเศษทางภาษี อาทิ การยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะของการโอนที่ดิน ยกเว้นภาษีนิติบุคคลและภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม

๒.๑.๒ ยกเว้นการนำส่งเงินสทบกองทุนประกันสังคมทั้งของนายจ้างและลูกจ้าง เป็นระยะเวลาหนึ่ง

๒.๑.๓ จัดให้มีเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำให้กับผู้ประกอบการอย่างเพียงพอ

๒.๑.๔ การพัฒนาให้เป็นเขตอุตสาหกรรมสินค้าฮาลาล

๒.๑.๕ พัฒนาให้จังหวัดชายแดนใต้เป็นศูนย์กลางการค้าไม้หอม (กฤษณา)

๒.๑.๖ เพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตทางการเกษตร

๒.๑.๗ ส่งเสริมโครงการพลังงานทดแทนในชุมชน

๒.๑.๘ เพิ่มทักษะแรงงานไทย สนับสนุนให้ไปทำงาน เพื่อหารายได้ในต่างประเทศ

๒.๑.๙ เปิดด่านชายแดนเพิ่มขึ้น เพื่อส่งเสริมการค้าและการท่องเที่ยว

๒.๒ กำหนดให้เป็น “เขตพัฒนาพิเศษ” ตามวิถีอิสลาม ดังนี้

๒.๒.๑ เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยจัดสรรงบประมาณ เป็นกรณีพิเศษ ในอัตราก้าวกระโดด เพื่อพัฒนาระบบการศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และทั่วถึงโดยเร็ว

๒.๒.๒ ส่งเสริมให้เป็น “ศูนย์กลางอิสลามศึกษานานาชาติ” โดยพัฒนาปอเนาะ แบบดั้งเดิมให้เป็นหนึ่งในสถาบันการศึกษาที่มีศักยภาพในระดับนานาชาติ รวมทั้งเพิ่มเติมหลักสูตร พัฒนาอาชีพควบคู่ไปด้วย

๒.๒.๓ จัดให้มีกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยไม่มีดอกเบี้ย

๒.๒.๔ ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีสถาบันการเงินตามหลักศาสนาอิสลาม ในรูปแบบต่าง ๆ

๒.๒.๕ จัดตั้ง “กองทุนซาคาด” ในชุมชนอย่างเป็นระบบ โดยให้คณะกรรมการกลาง อิสลามประจำจังหวัดเป็นผู้ดูแล

๒.๒.๖ จัดตั้ง “ศาลซารีอะห์” เพื่อดูแลกรณีพิพาทเรื่องครอบครัวและมรดก

๒.๒.๗ สนับสนุนให้จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นศูนย์กลางด้านประวัติศาสตร์ ศิลปะ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบอิสลาม

นโยบายด้านการปฏิรูปการเมืองของพรรคไทยเข้มแข็ง

๑. ให้มี “แผนพัฒนาการเมือง” และ “สภาพพัฒนาการเมือง” ที่เป็นอิสระ เพื่อนำไปสู่ การปฏิรูปนักการเมือง พรรคการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐ องค์กรอิสระ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน สื่อ และประชาชน เพื่อจัดทำมาตรฐานคุณธรรม จริยธรรม และติดตามสอดส่อง ให้เป็นไปตามแผนและมาตรฐานดังกล่าว โดยรวมถึงการเผยแพร่ความรู้ด้านการเมือง การปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ในทุกระดับ รวมทั้งสถานศึกษา

๒. จัดตั้ง “กองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง” โดยมีกฎหมายรองรับ เพื่อสนับสนุน ส่งเสริมกิจกรรม และการรวมตัวเป็นเครือข่ายของประชาชนทุกรูปแบบโดยเร็ว เพื่อสนับสนุนส่งเสริม การมีส่วนร่วมของประชาชนให้มีผลเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง

๓. ปฏิรูปการบริหารจัดการระบบราชการให้มีความเป็นอิสระ และไม่เป็นเครื่องมือ ทางการเมือง

นโยบายด้านการกระจายอำนาจ

พรรคไทยเข้มแข็งจะกระจายอำนาจการดำเนินการในท้องถิ่นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เนื่องจากความใกล้ชิดขององค์กรในท้องถิ่นมีมากกว่าส่วนกลาง และกำหนดเป็นพันธกิจของพรรค ที่จะต้องดำเนินการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างจริงจัง เพราะพรรคเชื่อว่า “เมื่อท้องถิ่นเข้มแข็ง ประชาธิปไตยก็จะมั่นคง” ประชาชนก็จะได้รับประโยชน์โดยเท่าเทียมกัน พรรคไทยเข้มแข็งจึงได้กำหนดนโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นไว้ ดังนี้

๑. ถ่ายโอนภารกิจและงบประมาณ โดยมีเป้าหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ คิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้ของรัฐบาลในอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบห้าภายใน ๔ ปี

๒. สนับสนุนให้มีการบริหารท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ เพื่อสอดคล้องการพัฒนาเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น และสนับสนุนให้ท้องถิ่นที่มีความพร้อมจัดตั้งเป็นมหานคร

๓. กำหนดให้รายได้จากภาษีอากร ค่าธรรมเนียมจากการประกอบการในท้องถิ่นใด ให้ตกเป็น ของท้องถิ่นนั้นในอัตราที่เหมาะสม แม้จะมีภูมิลำเนาของท้องถิ่นนั้น พรรคไทยเข้มแข็งถือว่าหัวใจสำคัญ ของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ก็คือ การมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งจะต้องเดินคู่กันไป กับประชาธิปไตยแบบตัวแทน พรรคจึงส่งเสริมและสนับสนุนบทบาทของประชาชนในการเข้าไป มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ต้องอาศัยความคิดเห็นของประชาชน หรือที่มีผลกระทบต่อประชาชน หรือกิจการสาธารณะประโยชน์ต่าง ๆ

พรรคไทยเข้มแข็งจึงกำหนดนโยบายด้านนี้ไว้ ดังนี้

๑. สนับสนุนให้กลไกของรัฐเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุกมิติ ตามกรอบกฎหมาย และรัฐธรรมนูญ

๒. จัดตั้ง “กองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง” ให้เกิดขึ้นโดยเร็ว เพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วม ของประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม ในการทำกิจกรรมและการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายทุกรูปแบบ

๓. ให้มี “กฎหมายว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน” โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง

๔. จัดทำ “แผนพัฒนาการเมือง” และจัดตั้ง “สภาพัฒนาการเมือง” ที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม เพื่อกำหนดมาตรฐานคุณธรรม จริยธรรม ขององคาพยพต่าง ๆ ในทางการเมือง ตลอดจนเพื่อติดตาม สอดส่องให้เป็นไปตามแผนและมาตรฐานดังกล่าว

๕. จัดให้มี “ที่ปรึกษาฝ่ายกฎหมายภาคประชาชน” โดยการจัดองค์กรในสำนักงานเลขาธิการนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

สภาผู้แทนราษฎร มาทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาและช่วยยกร่างกฎหมาย ร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น และแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญให้ประชาชน

๑. จัดทำ “กฎหมายว่าด้วยการออกเสียงประชามติ” เพื่อฟังความคิดเห็นของประชาชน เพื่อประกอบการตัดสินใจ หรือเพื่อชี้ขาดปัญหาใดปัญหาหนึ่งให้เป็นที่ยุติ

๒. สนับสนุนให้ประชาชนมีโอกาสเข้ามาตรวจสอบภาครัฐมากขึ้น โดยสามารถเป็นผู้เสียหาย เพื่อฟ้องร้องคดีทุจริตต่อศาลและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ได้

๓. ให้ฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ องค์กรอิสระ และองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารด้วย เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชน สามารถตรวจสอบข้อมูล และความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ได้

๔. สนับสนุนและให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้ประชาชนและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลสังคมและชุมชน ทั้งการให้บริการสังคม การศึกษา การฝึกอาชีพ การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม การอยู่อาศัย รวมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายด้านสิทธิมนุษยชน

พรรคไทยเข้มแข็งตระหนักดีว่าสิทธิมนุษยชนของคนไทยต้องได้รับหลักประกันจากหน่วยงานของรัฐอย่างเท่าเทียมกันในทุกเพศ ทุกวัย และจะนำบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญในเรื่องสิทธิมนุษยชนมาใช้ให้มีผลในทางปฏิบัติอย่างจริงจัง

พรรคไทยเข้มแข็ง จึงได้กำหนดนโยบายไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ให้รัฐ และประชาชนทุกภาคส่วน มีความตระหนักในเรื่อง ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค การไม่เลือกปฏิบัติ มาตรการพิเศษสำหรับผู้ด้อยโอกาส โดยการให้ความรู้ความเข้าใจผ่านสื่อ สถานศึกษา และกระบวนการต่าง ๆ

๒. ส่งเสริม สนับสนุนให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ปฏิบัติหน้าที่ในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ตรวจสอบ และฟ้องร้องผู้ละเมิดสิทธิมนุษยชน อย่างจริงจัง

๓. ให้มีการอนุวัตน์กฎหมาย เพื่อให้เป็นไปตามอนุสัญญาและกติการะหว่างประเทศ ที่เกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชน ที่ไทยให้การรับรองไว้

พรรคไทยเข้มแข็งเห็นความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในทุกภาคส่วน ไม่ว่าในหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ทั้งนี้ เพราะการคอร์ปชันเป็นการบ่อนทำลายประเทศอย่างรุนแรง แม้แต่ประเทศที่เป็นสมาชิกองค์การสหประชาชาติก็ยังร่วมกันทำพันธสัญญาเพื่อป้องกันและแก้ไขเรื่องนี้ ปัจจุบันพฤติกรรมกรรมการทุจริต ผลประโยชน์ทับซ้อน มีความสลับซับซ้อนและมีการกระทำกันเป็นกระบวนการจึงยากต่อการป้องกันและตรวจสอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการกระทำร่วมกันทั้งนักการเมือง ข้าราชการ เอกชน และประชาชน

พรรคไทยเข้มแข็งจึงกำหนดนโยบายเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาไว้ ดังนี้

๑. ปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายและกฎ ระเบียบที่ล้าสมัยและไม่สอดคล้องต่อรูปแบบการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบในปัจจุบัน รวมทั้งออกกฎหมายใหม่ ๆ เพื่อป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ เช่น ออกพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการพัสดุแทนระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้าง การขยายและยกเลิกอายุความในคดีทุจริต เป็นต้น

๒. ปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบโดยเสมอหน้าอย่างจริงจัง ในทุกภาคส่วน

๓. สนับสนุนให้ประชาชนมีโอกาสเข้ามาตรวจสอบภาครัฐมากขึ้น โดยสามารถเป็นผู้เสียหายเพื่อฟ้องร้องคดีทุจริตต่อศาลและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ได้

๔. ส่งเสริมคุณธรรม คู่ความรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา และปลูกฝังค่านิยม “คนไทยต้องไม่โกง”

๕. บังคับใช้กฎหมายว่าด้วยผลประโยชน์ทับซ้อนอย่างเคร่งครัด

๖. ปฏิรูประบบราชการ โดยลดขั้นตอน ปรับแก้กฎและระเบียบ เพื่อลดโอกาสและช่องทางการทุจริตของเจ้าหน้าที่

นโยบายด้านการปฏิรูประบบการบริหารภาครัฐ

พรรคไทยเข้มแข็งมีนโยบายที่จะปฏิรูประบบการบริหารภาครัฐ ให้กะทัดรัด มีความคล่องตัวสามารถบริการแก่ประชาชนได้โดยรวดเร็ว จะปรับปรุงกระทรวง กรม ให้เอื้ออำนวยต่อการบริหารงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดกลุ่มงานที่มีหน้าที่เหมือนกัน หรือใกล้เคียงกัน อยู่ในกระทรวงหรือ กรม เดียวกัน

แก้ไขให้หน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดประชาชนมีอำนาจอนุญาตหรืออนุมัติตามที่ประชาชนร้องขอ หน่วยงานระดับกระทรวง หรือกรมจะให้ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย วางมาตรฐานการทำงาน ตรวจสอบ และให้การสนับสนุนทั้งในด้านวิชาการ และการเงิน กำหนดอำนาจหน้าที่ของกระทรวง กรม จังหวัด ให้ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกับภาระหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ พรรคไทยเข้มแข็งมีนโยบาย ดังนี้

๑. สร้างบทบาทการเป็นผู้นำของคณะรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีให้เข้มแข็ง

ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติให้มีกระทรวง และส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวง รวม ๒๐ กระทรวง โดยสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นสำนักเดียวที่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง เพราะฉะนั้น เห็นสมควรปรับปรุงส่วนราชการใหม่ของสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นดังนี้

(๑) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

(๒) กรมประชาสัมพันธ์

(๓) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

ส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

(๔) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

(๕) สำนักคณะรัฐมนตรี (เดิมเรียกว่า สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี)

ฯลฯ

เพื่อให้คณะรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีมีความเป็นผู้นำเข้มแข็งตามบทบัญญัติกฎหมายที่มีอยู่แล้ว เห็นสมควรดำเนินการ ดังนี้

๑.๑ จัดตั้งสำนักคณะรัฐมนตรี แทนสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อทำหน้าที่สร้างความเข้มแข็งในการทำงานของคณะรัฐมนตรี และนายกรัฐมนตรี โดยสำนักงานนี้มีหน้าที่ในการ

๑.๑.๑ วางแผนการทำงานภายใต้กรอบของสำนักคณะรัฐมนตรี

๑.๑.๒ ทำหน้าที่เกี่ยวกับยุทธศาสตร์การบริหารของคณะรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรี

๑.๑.๓ ช่วยเหลือการทำงานทั้งในด้านวิชาการ และงานบริหารทั่วไปในสำนักคณะรัฐมนตรี

๑.๑.๔ ติดตามการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ว่าเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล หรือไม่มีอุปสรรคตรงไหน เพื่อจะได้รายงานคณะรัฐมนตรี หรือนายกรัฐมนตรีทราบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา รวมทั้งมีการประเมินผลการทำงานตามนโยบายทุกระยะ

๑.๒ ให้เลขาธิการคณะรัฐมนตรีเป็นตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งมีฐานะเทียบเท่า รองนายกรัฐมนตรี เป็นหัวหน้าสำนักคณะรัฐมนตรี

๑.๓ ภายใต้สำนักคณะรัฐมนตรีจะแบ่งส่วนราชการออกเป็นสำนักงานต่าง ๆ ตำแหน่ง หัวหน้าสำนักงานมีลักษณะยึดหยุ่นได้ คือให้บุคคลภายนอกหรือบุคคลภายในสามารถดำรงตำแหน่งนี้ได้ ทั้งนี้ ตามที่จะกำหนด

๑.๔ ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ที่มีจำนวน ๕ คน ถึง ๙ คน ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำเกี่ยวกับงานสำคัญ ๆ ทั้งในเรื่องนโยบายและการบริหาร

๒. ปรับปรุงโครงสร้างและการบริหารของราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาค

การบริหารงานในภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคหรือราชการ ส่วนท้องถิ่น ถูกวิพากษ์วิจารณ์กันมากว่าไม่เอื้ออำนวยต่อการบริการประชาชน มีการทุจริตหรือราษฎร์บังหลวง ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศในยุคโลกาภิวัตน์เป็นอย่างมาก ทั้งนี้ เพราะองค์กรเหล่านี้

๒.๑ มีการรวมศูนย์อำนาจ อนุมัติหรืออนุญาตอยู่ที่ผู้มีอำนาจสูงสุดขององค์กร ที่มีลักษณะเป็นยอดปิระมิดทำให้เกิดความล่าช้าในการให้บริการประชาชน

๒.๒ มีขั้นตอนการพิจารณาหลายขั้นตอน นับตั้งแต่ส่วนภูมิภาคถึงส่วนกลาง และแต่ละ ขั้นตอนก็ต้องผ่านเจ้าหน้าที่หลายคน

๒.๓ งานบางอย่างต้องผ่านหลายหน่วยงานที่ไม่ได้อยู่ในสังกัดองค์กรเดียวกัน ซึ่งกว่าจะ ผ่านแต่ละองค์กรก็ต้องใช้เวลานาน

๒.๔ มีการเรียกร้องผลประโยชน์อันมิชอบแทบทุกโต๊ะ แทบทุกขั้นตอน โดยประชาชน มีอาจหลีกเลี่ยงได้

๒.๕ การปรับปรุงกระทรวง กรม ครั้งหลังสุดแทนที่จะสร้างความสะดวกให้แก่ผู้รับบริการ แต่กลับขยายให้ใหญ่ขึ้นและซับซ้อน เป็นการจัดกลุ่มงานไม่สอดคล้องต่อความเป็นจริงในทางปฏิบัติ

พรรคไทยเข้มแข็งมีนโยบายที่จะปรับปรุงอำนาจหน้าที่และโครงสร้างของราชการบริหาร ส่วนกลาง คือ กระทรวง กรม และหน่วยงานอื่น และราชการส่วนภูมิภาคคือ จังหวัดและอำเภอเสียใหม่

เพื่อให้เกิดความชัดเจนและไม่ซ้ำซ้อนกัน โดยยึดเป้าหมายหลักเพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส เป็นธรรม และถูกตรวจสอบได้ง่าย โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วย ดังนี้

๑. การปรับปรุงกระทรวง กรม

จะปรับปรุงกระทรวง กรม ให้กะทัดรัดงานไม่ซ้ำซ้อน และมีความคล่องตัวในการทำงาน

๒. การแบ่งภารกิจให้รับผิดชอบ

๒.๑ ราชการบริหารส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวง กรม และหน่วยงานอื่นในส่วนกลาง ให้มีภารกิจ ดังนี้

๒.๑.๑ งานด้านศาลยุติธรรม งานด้านความมั่นคง งานด้านต่างประเทศ งานด้านเศรษฐกิจและการคลังหลัก งานด้านสาธารณูปโภคสำคัญ ๆ เช่น การสื่อสารประเภทต่าง ๆ งานคมนาคมหลัก เป็นต้น ทั้งนี้ โดยถือหลักการว่า งานบริการประชาชนโดยตรงจะต้องเป็นภารกิจของหน่วยงานในพื้นที่

๒.๑.๒ งานด้านการกำหนดนโยบายและวางมาตรฐานการทำงานให้ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติ

๒.๑.๓ งานติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานตามพื้นที่ในจังหวัดต่าง ๆ

๒.๑.๔ งานสนับสนุนและส่งเสริมหน่วยงานปฏิบัติตามพื้นที่ทั้งในด้านวิชาการ บุคลากรและด้านการเงิน

๒.๒ ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ได้แก่ จังหวัดและอำเภอ ให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

๒.๒.๑ งานบริการประชาชน ตามภารกิจที่มีกฎหมายกำหนด หรือที่ได้รับมอบหมาย จากกระทรวง กรม หรือหน่วยงานอื่นในส่วนกลาง ทั้งนี้ โดยอำนาจอนุญาตหรืออนุมัติเบ็ดเสร็จ อยู่ที่หน่วยงานนั้น ๆ เช่น ถ้าเป็นงานในหน้าที่ของกรมป่าไม้ก็ให้เป็นอำนาจของป่าไม้จังหวัด หรือป่าไม้อำเภอ แล้วแต่กรณี เป็นต้น ทั้งนี้ ราชการส่วนกลางแต่ละส่วนจะเป็นผู้กำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ในการอนุญาตหรืออนุมัติของหน่วยงานนั้น ๆ ในราชการส่วนภูมิภาคไว้ให้ชัดเจน เป็นมาตรฐานเดียวกัน

๒.๒.๒ งานนโยบายของรัฐบาล เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดรับนโยบายจากรัฐบาล หรือราชการส่วนกลางแล้วก็นำนโยบายนั้นมามอบหมายให้หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องดำเนินการ

ตามนโยบาย โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ประสานงาน ติดตามผลและแก้ปัญหาให้กับหน่วยงานปฏิบัติ โดยตรงหรือที่ร่วมปฏิบัติ ทั้งนี้ ถ้าเป็นระดับอำเภอก็ให้เป็นหน้าที่ของนายอำเภอทำหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ว่าราชการจังหวัดในอำเภอนั้น ๆ

๒.๒.๓ การประสานงาน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอมีอำนาจหน้าที่ในการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ภายในจังหวัดหรือภายในอำเภอ แล้วแต่กรณี โดยไม่มีอำนาจอนุมัติหรืออนุญาตในภารกิจของหน่วยงานอื่น ๆ ในจังหวัดหรืออำเภอนั้น ๆ เว้นแต่งานในหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกระทรวงมหาดไทยหรืองานที่มีกฎหมาย กฎ หรือระเบียบได้วางไว้โดยเฉพาะ

๒.๒.๔ การกำกับ ดูแล ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลราชการบริหารส่วนท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ตามมาตราฐานกลางที่กำหนดไว้

๒.๓ ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ก็จะต้องมีการปรับปรุงเช่นกันทั้งในด้านโครงสร้างบุคลากร การให้บริการ รวมทั้งการทำงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ง่ายโดยองค์กรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบและประชาชน เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจที่จะต้องมีเพิ่มมากขึ้น เพราะในอนาคตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาในพื้นที่ตามรัฐธรรมนูญ

๓. ปรับปรุง พัฒนาคุณภาพและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้การทำงานมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเข้าถึงประชาชนผู้ใช้บริการ

๔. ลดกำลังเจ้าหน้าที่บางประเภทอย่างน้อยร้อยละ ๓ ต่อปี โดยไม่ให้มีผลกระทบต่อเจ้าหน้าที่ปัจจุบัน และจะปรับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ รวมทั้งจัดสวัสดิการในรูปแบบต่าง ๆ ให้ตามความเหมาะสมเพื่อมิให้เกิดความเดือดร้อน จะได้ทำงานเพื่อประชาชนอย่างเต็มที่

๕. ให้มีกฎหมายว่าด้วยการพัสดุแทนระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการใช้อำนาจโดยไม่สุจริตของฝ่ายบริหารที่ออกระเบียบหรือยกเว้นระเบียบเพื่อผลประโยชน์ตนเองและพวกพ้อง

๖. ส่งเสริมให้มีระบบรัฐอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) และระบบช่องทางเดียว (Single Gateway) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงาน

๓. จัดระบบการให้บริการของภาครัฐ (Service Agreement) ให้สามารถตอบสนองต่อเอกชน และประชาชนผู้รับบริการอย่างแท้จริง

๔. จัดระบบการจ้างพนักงานราชการ ลูกจ้างภาครัฐ ให้มีความมั่นคงและมีความเป็นธรรม มากขึ้น

นโยบายด้านการอำนวยความสะดวก

พรรคไทยเข้มแข็งเห็นความสำคัญที่จะปรับปรุงกระบวนการยุติธรรมโดย ยึดถือในหลักการที่ว่า รัฐจะต้องอำนวยความสะดวกที่เป็นธรรมให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนทุกคนอย่างสุจริต เสมอภาค และเท่าเทียมกัน แต่ในความเป็นจริงกระบวนการยุติธรรมยังมีปัญหาในทางปฏิบัติอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสอบสวน ซึ่งถูกวิพากษ์วิจารณ์ถึงความไม่โปร่งใส หรือหาประโยชน์ในการดำเนินงานตามหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติ ทำให้ประชาชนผู้บริสุทธิ์ที่ถูกกล่าวหา ต้องเผชิญกับปัญหานานับประการ

พรรคไทยเข้มแข็งจึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุง แก้ไข การอำนวยความสะดวก ให้แก่ประชาชนตามนโยบาย ดังนี้

๑. การจัดให้มีองค์กรประนอมข้อพิพาท กระบวนการชะลอการฟ้องและกระบวนการต่อรอง การลงโทษ โดย

๑.๑ จัดให้มี “องค์กรประนอมข้อพิพาท” เพื่อทำหน้าที่ประนอมข้อพิพาทในคดีแพ่ง และคดีอาญาอันเป็นความผิดที่ยอมความได้ทุกชั้นตอน ตั้งแต่ระดับชุมชน ชั้นตำรวจ ชั้นอัยการ ชั้นศาล โดยจัดให้มี “กรมประนอมข้อพิพาท” สังกัดกระทรวงยุติธรรม เพื่อดูแลให้การประนอมข้อพิพาท เกิดขึ้นได้จริง

๑.๒ จัดให้มี “กระบวนการชะลอการฟ้อง” สำหรับคดีประมาท ลหุโทษ และคดีที่มี อัตราโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี โดยประกอบด้วย ตัวแทนสำนักอัยการสูงสุดและผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในแต่ละจังหวัด ทำหน้าที่พิจารณาการชะลอฟ้อง โดยหากผู้ถูกกล่าวหามิได้กระทำผิดซ้ำภายในระยะเวลา ที่กำหนดให้อัยการสั่งไม่ฟ้องได้

๑.๓ จัดให้มี “กระบวนการต่อรองการลงโทษ” ในศาลยุติธรรม เพื่อให้จำเลยมีสิทธิ เลือกรับโทษโดยไม่ต้องสืบพยานบนพื้นฐานความพอใจของทั้งโจทก์และจำเลย เพื่อลดภาระ งานศาลยุติธรรม

๒. การปรับปรุงองค์กรตำรวจ

๒.๑ แยกหน่วยงานที่มีได้ปฏิบัติการหลัก เช่น ตำรวจป่าไม้ ตำรวจรถไฟ หรืองานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามกฎหมายท้องถิ่น ให้ไปสังกัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง

๒.๒ กระจายการบริหาร งบประมาณ บุคลากรไปยังกองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองบัญชาการตำรวจภูธรภาคและกองบัญชาการอื่น ๆ เป็นผู้รับผิดชอบ โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการบริหารสูงสุดในสัดส่วนใกล้เคียงกัน

๒.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานีตำรวจเป็นของประชาชนที่แท้จริง โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นกรรมการบริหารสถานีตำรวจและกำหนดที่มาและอำนาจหน้าที่ของกรรมการให้ชัดเจน

๒.๔ ทุกหน่วยงาน ทุกสถานีตำรวจ ต้องรายงานประชาชนในพื้นที่ทุกปีในเรื่อง ผลงาน นโยบายที่จะดำเนินการต่อไป รวมทั้งให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของตำรวจในฐานะผู้ใช้บริการ

๒.๕ ให้มีสำนักงานรับเรื่องราวร้องทุกข์ เพื่อให้ประชาชนสามารถร้องเรียนตำรวจได้อย่างเป็นรูปธรรม

๓. การปรับปรุงองค์กรอัยการ

๓.๑ ให้ทุกหน่วยเผยแพร่คำสั่งฟ้อง คำสั่งไม่ฟ้อง พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบทุกคดี เพื่อเป็นการเปิดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ให้ตรวจสอบได้เพื่อความโปร่งใส

๓.๒ ให้ทุกหน่วยงาน รายงานประชาชนทุกปีในเรื่อง ผลงาน นโยบายที่จะดำเนินการต่อไป รวมทั้งให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของอัยการในฐานะผู้ใช้บริการ

๔. ศาลยุติธรรม

๔.๑ ปรับปรุงการพิจารณาคดีแบบต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และความยุติธรรมที่แท้จริง โดยการเว้นวรรคระหว่างการสืบพยานของแต่ละฝ่ายและระหว่างการสืบพยานโจทก์ สืบพยานจำเลย โดยยังคงคำนึงถึงความรวดเร็ว และเป็นธรรม

๔.๒ ให้มีการเผยแพร่คำพิพากษาศาลฎีกาทุกคดี

๕. ศูนย์ยุติธรรมชุมชน

๕.๑ จัดตั้ง “ศูนย์ยุติธรรมชุมชน” โดยในระยะแรกให้เน้นในชุมชนหนาแน่นและชุมชนเมือง เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอำนวยความสะดวกยุติธรรม ใกล้เกลี่ยประนอมข้อพิพาททั้งคดีแพ่ง และคดีอาญา ซึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้

๕.๒ จัดบริการด้านทนายและการปรึกษาทางกฎหมายแก่ราษฎรผู้มีรายได้น้อยเพื่อให้สามารถต่อสู้คดีได้

๖. การราชทัณฑ์

ปรับปรุงคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขังให้ดีขึ้น โดยการเพิ่มงบประมาณต่อหัวต่อผู้ต้องขัง และปรับปรุงเรือนจำให้เพียงพอ รวมทั้งการพิจารณาย้ายเรือนจำออกนอกเขตชุมชน เช่น เรือนจำบางขวาง จังหวัดนนทบุรี เป็นต้น

๗. สภาพนายความ

ส่งเสริมบทบาทของสภาพนายความในการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายโดยจัดงบประมาณอุดหนุนให้ในสัดส่วนที่เหมาะสมกับปริมาณงาน

นโยบายด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

พรรคไทยเข้มแข็งให้ความสำคัญในเรื่อง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยจะสร้างกลไกการดูแลความปลอดภัยให้แก่ประชาชนอย่างจริงจัง รัศกุ่ม รวมทั้งจะปรับปรุงกลไกการปฏิบัติและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน รวมทั้งมีการมอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งใกล้ชิดกับประชาชนเป็นผู้รับผิดชอบเพิ่มขึ้นอันเป็นการเสริมงานของตำรวจที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายโดยตรง

พรรคไทยเข้มแข็งจึงมีนโยบายไว้ ดังนี้

๑. ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตนเอง และชุมชนได้มากขึ้นด้วยการสร้างกลไก “อาสาสมัครคุ้มครองชุมชน” ทั่วประเทศ โดยสนธิกำลังระหว่าง ตำรวจบ้าน และกองปราบอาสาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในแต่ละพื้นที่ เพื่อทำหน้าที่ระวังภัยเบื้องต้น ตั้งแต่ระดับชุมชนขึ้นไป ภายใต้การสนับสนุนและรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกัน โดยมอบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการด้าน

๒.๑ จัดให้มีการจัดเวรยามตรวจตราในพื้นที่ทั้งสายตรวจเดินเท้า สายตรวจรถจักรยาน และสายตรวจรถจักรยานยนต์ตามความเหมาะสมของพื้นที่

๒.๒ เพิ่มจำนวนผู้ยาม จุดแจ้งเหตุ จุดตรวจและจุดพักสายตรวจให้ทั่วถึงครอบคลุมในแต่ละพื้นที่

๒.๓ ติดตั้งและเพิ่มไฟฟ้าแสงสว่างในชุมชนและตรอก ซอยให้ทั่วถึง

๒.๔ ติดตั้งระบบโทรทัศน์วงจรปิดในที่สาธารณะและที่ชุมชน

๓. เพิ่มประสิทธิภาพในการปราบปราม โดย

๓.๑ ติดตั้งโทรศัพท์สายตรงแจ้งเหตุหรือระบบสัญญาณแจ้งเหตุระหว่างชุมชนและสถานีตำรวจประจำพื้นที่เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเหตุและจับกุมผู้กระทำผิดได้ทันที่

๓.๒ จัดตั้งหน่วยงานกลางทำหน้าที่ประสานงาน สอดส่อง และติดตามความคืบหน้าของเหตุที่ได้รับแจ้งจากประชาชนสามารถติดตามสอบถามความของแต่ละกรณีได้ รวมทั้งกำหนดระยะเวลาการสอบสวนให้มีความชัดเจนให้มากที่สุดและพนักงานสอบสวนจะต้องแจ้งผลการสืบสวนสอบสวนและความคืบหน้าของการสืบสวนให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นระยะ

๓.๓ ดำเนินการกวาดล้างจับกุมเหล่ามิจฉาชีพและผู้ค้ายาเสพติดอย่างจริงจัง

๓.๔ ฝึกอบรมและเพิ่มประสิทธิภาพ “สายสืบ” และจัดตั้ง “ชุดเฉพาะกิจ” เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในเชิงรุกในการสืบหาข่าวการกระทำความผิดและผู้กระทำผิดให้ได้อย่างรวดเร็วและเพื่อป้องกันการกระทำความผิดก่อนล่วงหน้า

นโยบายด้านธรรมาภิบาล

พรรคไทยเข้มแข็งให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งนี้ เพราะการดำเนินการโดยมิชอบกับหลักธรรมาภิบาล ย่อมทำให้เกิดปัญหาความไม่โปร่งใสหรือการทุจริตคอร์รัปชันในทุกระดับ ซึ่งเป็นปัญหาร้ายแรงของประเทศชาติที่จะต้องแก้ไขอย่างจริงจัง

พรรคไทยเข้มแข็งกำหนดนโยบายด้านธรรมาภิบาลไว้ ดังนี้

๑. ให้มีพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการส่งเสริมธรรมาภิบาลภาครัฐ โดยมีองค์การทำหน้าที่วางกรอบนโยบาย สนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานทุกระดับ

๒. จัดทำคุณสมบัติมาตรฐานบรรษัทภิบาล โดยมีแรงจูงใจแก่นิติบุคคลที่มีบรรษัทภิบาล จัดให้มีรางวัลบรรษัทภิบาลดีเด่น และส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บริโภคซื้อสินค้าและบริการจากธุรกิจที่มีบรรษัทภิบาลและมีความรับผิดชอบต่อสังคม

นโยบายด้านการทหารและการป้องกันประเทศ

พรรคไทยเข้มแข็งมีเจตนารมณ์อันแน่วแน่ที่จะส่งเสริม และพัฒนาให้กองทัพมีกำลังพลที่มีคุณภาพและปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ มีความพร้อมที่จะป้องกันประเทศโดยไม่เบียดเบียน รุกรานผู้ใด มีอาวุธยุทโธปกรณ์ที่ทันสมัย และเหมาะสมกับสถานะของประเทศ จัดสวัสดิการให้แก่ ทหารและครอบครัวให้เพียงพออย่างเหมาะสมและมีศักดิ์ศรี เพิ่มศักยภาพของแต่ละกองทัพให้เข้มแข็ง เพื่อพร้อมที่จะปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่ได้ทันทั่วทั้งที ในทุกโอกาส

พรรคไทยเข้มแข็งได้กำหนดนโยบายไว้ ดังนี้

๑. ดำเนินนโยบายเป็นมิตรกับนานาชาติ และแก้ไขปัญหาโดยสันติวิธี โดยจะประสาน นโยบายด้านการต่างประเทศกับการทหารอย่างใกล้ชิด เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้กำลัง

๒. ทหารจะต้องได้รับการฝึกอบรมให้เป็นทหารในระบอบประชาธิปไตย มีความสำนึก ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รัฐธรรมนูญและประชาชน

๓. สนับสนุนอุตสาหกรรมการผลิตอาวุธในประเทศ และการปรับปรุงอาวุธยุทโธปกรณ์ ของกองทัพให้ทันสมัย

๔. ส่งเสริม สนับสนุนงบประมาณการวิจัยและการพัฒนาทางการทหาร การพัฒนาความรู้ ความสามารถของกำลังพลที่มีความเชี่ยวชาญ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของนักวิชาการ และภาคเอกชน เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เช่น การสร้างพาหนะ การผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์ ทางทหาร เพื่อทดแทนการนำเข้า เป็นต้น

๕. ปรับปรุงคุณภาพชีวิตทหารและครอบครัวทหารโดยให้มีสวัสดิการที่เพียงพอ ในฐานะเป็น ผู้พร้อมจะเสียสละชีวิตในการป้องกันประเทศและพิทักษ์ไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เช่น สวัสดิการ ด้านที่อยู่อาศัย การดูแลสุขภาพพยาบาล โอกาสและอนาคตทางการศึกษาของบุตร โดยเฉพาะทหารชั้นผู้น้อย และทหารที่บาดเจ็บ หรือพิการจากการปฏิบัติหน้าที่รวมทั้งครอบครัวของทหารดังกล่าว

๖. จัดให้มี “องค์กรเคหะเพื่อครอบครัวทหาร” ทำหน้าที่จัดสร้างที่อยู่อาศัยราคาถูกให้แก่ ทหารที่เกษียณอายุราชการ

๗. การจัดกำลังทหารในยามปกติ จะต้องให้สอดคล้องกับขีดความสามารถทางเศรษฐกิจ ของประเทศ

นโยบายด้านต่างประเทศ

พรรคไทยเข้มแข็งจะดำเนินนโยบายอย่างเป็นทางการเป็นมิตรที่ดีกับนานาประเทศ มีความมุ่งมั่นตามวิถีทางทางการทูต เพื่อสนับสนุนนโยบายเศรษฐกิจของประเทศและเสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างประเทศให้กว้างขวางและแน่นแฟ้นอย่างมีศักดิ์ศรีและดำเนินบทบาทในเวทีโลก โดยเคารพในกฎบัตรสหประชาชาติ (UN) ยึดมั่นในพันธกรณีกับองค์กรที่เป็นสมาชิก ให้ความสำคัญกับกระบวนการเจรจาพหุภาคี และทวิภาคี ทั้งต้องสร้างกลไกการเจรจาที่คำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของประเทศชาติและประชาชน

พรรคไทยเข้มแข็งจึงกำหนดนโยบายไว้ ดังนี้

๑. ดำเนินนโยบายระหว่างประเทศโดยอิสระ และมีศักดิ์ศรี โดยคำนึงถึงผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติเป็นสำคัญ

๒. ส่งเสริมความร่วมมือแบบบูรณาการกับอาเซียนให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์ทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

๓. สร้างไทยเป็นต้นแบบของความถูกต้อง บริสุทธิ์ ยุติธรรมในเวทีโลก โดยอาศัยทุนทางสังคม ทุนทางวัฒนธรรมของไทย ตลอดจนประวัติศาสตร์อันต่อเนื่องยาวนานของไทย เพื่อให้ได้รับการยอมรับในเวทีโลก ในฐานะผู้นำด้านค่านิยมประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน

๔. ในการทำสนธิสัญญาระหว่างประเทศจะต้องเปิดเผยข้อมูลให้ประชาชนได้รับทราบ และต้องรับฟังความเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียในสังคม อีกทั้งต้องทำงานคู่ขนานกับรัฐสภา และมีมาตรการเยียวยาให้กับผู้ได้รับผลกระทบอย่างเป็นธรรม

๕. ทบทวนสนธิสัญญาระหว่างประเทศ เช่น FTA ในส่วนที่ก่อให้เกิดผลกระทบทางลบต่อสังคมและประชาชน

นโยบายด้านเศรษฐกิจ

พื้นฐานของเศรษฐกิจไทยในปัจจุบันเริ่มสูญเสียความพร้อมที่จะแข่งขันกับนานาประเทศภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ โดยที่ในภาคการผลิตยังมีปัญหาเรื่องผลิตผลตกต่ำ เห็นได้จากผลผลิตต่อไร่ในภาคการเกษตรอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่ง และไม่มีสัญญาณที่ดีขึ้น (ตัวเลขในช่วงปี ๒๕๔๕ - ๒๕๔๘ ผลิตภาพของผลผลิตด้านเกษตรกรรมลดลงร้อยละ ๑.๕๔) ทั้งหมดนี้สอดคล้องกับการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดย สถาบันพัฒนาการจัดการนานาชาติ (IMD)

ซึ่งได้ประกาศลดอันดับประเทศไทยลงจากอันดับ ๑๐ (จากประเทศในภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก ๑๕ ประเทศ) ในปี ๒๐๐๖ เป็นอันดับ ๑๔ ในปี ๒๐๐๗ และยังมีแนวโน้มที่จะลดลงอย่างต่อเนื่องหากยังไม่อาจแก้ไขปัญหาได้อย่างจริงจัง

ด้วยเหตุที่เศรษฐกิจไทยอยู่ในสภาพดังกล่าว ทำให้ระดับรายได้ของคนไทยเติบโตโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมาก ภาวะความยากจนยังอยู่คู่กับคนไทยอย่างต่อเนื่อง การกระจายรายได้ยังเป็นปัญหาสำคัญที่หมักหมม คนไทยร้อยละ ๒๐ ของทั้งประเทศ มีรายได้คิดเป็นร้อยละ ๘๐ ของรายได้ทั้งประเทศ ขณะที่คนไทยอีกร้อยละ ๘๐ กลับมีรายได้เพียง ร้อยละ ๒๐ ของรายได้ทั้งประเทศ เป็นช่องว่างที่มีแนวโน้มขยับห่างออกไปทุกที

การแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของไทยต้องอาศัยการพัฒนาหลาย ๆ ด้านควบคู่กันไป ต้องอาศัยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดในทุกด้านจากภาครัฐกับเอกชน เพื่อให้เกิดทิศทางการพัฒนาอย่างเป็นเอกภาพ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการขนส่งและโลจิสติกส์เป็นเรื่องหนึ่งที่มีความจำเป็นเพื่อลดต้นทุนให้กับภาคธุรกิจทั้งเกษตร อุตสาหกรรม และการบริการ และเพื่อเป็นการสร้างจุดเชื่อมโยงไทยกับนานาชาติ

อุปสรรคในการประกอบธุรกิจของภาคเอกชนที่ต้องเร่งขจัดออกไปโดยเร็ว คือ การสร้างกติกากการแข่งขันที่เป็นธรรมให้เกิดขึ้น เพราะนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนไทยแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนจากต่างประเทศด้วย ภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรม ยังเป็นกลไกหลักในการพัฒนาประเทศที่ต้องเร่งพัฒนาขีดความสามารถในทุก ๆ ด้านอย่างเต็มที่ ประสานกับการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาปรับใช้อย่างเหมาะสม สำหรับภาคการค้า บริการ และการท่องเที่ยว ต้องพยายามเพิ่มสัดส่วนปริมาณการค้าให้มากขึ้น โดยสร้างโครงข่ายสนับสนุนต่าง ๆ รวมทั้งปรับปรุงกฎเกณฑ์ให้เอื้อต่อการพัฒนา ที่สำคัญนั้นต้องพัฒนาบุคลากรอย่างจริงจังทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพื่อรองรับกับการขยายตัวของการบริการและการท่องเที่ยวในอนาคต

พลังงานถือเป็นหัวใจหลักสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งต่อทิศทางการพัฒนาประเทศ การวางแผนด้านพลังงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้แน่ใจว่าประเทศไทยจะมีพลังงานใช้ได้อย่างเพียงพอเป็นเรื่องจำเป็น การเสาะหาแหล่งพลังงานสำรองและการพัฒนาพลังงานทดแทนเป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงทางพลังงาน

สุดท้ายที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันก็คือ การสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในทุกมิติ ทั้งในส่วนของการบริหารจัดการเศรษฐกิจในระดับชาติ และการสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจชุมชนเพื่อเป็นฐานสำคัญของการพัฒนา เหล่านี้ ก็เพื่อความมั่นใจว่าเศรษฐกิจไทยจะเติบโตได้อย่างมีคุณภาพ มีความยั่งยืน และประชาชนไทยทุกคน ได้ประโยชน์โดยถ้วนหน้า สมดังปณิธานที่พรรคไทยเข้มแข็งยึดมั่น คือ “ประชาชนต้องมาก่อน”

นโยบายการแก้ปัญหาความยากจน

การที่จะพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้ยั่งยืนต้องเริ่มจากการแก้ไขปัญหาความยากจน และการกระจายรายได้เสียก่อน สำหรับประเทศไทยนั้น ปัญหาดังกล่าวเป็นสิ่งที่สั่งสมมานานตั้งแต่อดีต จะเห็นได้จากรายได้สุทธิของประชาชนลดต่ำลง หนี้ครัวเรือนสูงขึ้น ส่งผลให้การออมของครัวเรือนลดลง อีกทั้งการกระจายรายได้ยังเป็นปัญหาสำคัญที่หมักหมม คนไทยร้อยละ ๒๐ ของทั้งประเทศ มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ ๘๐ ของรายได้ทั้งประเทศ ขณะที่คนไทยอีกร้อยละ ๘๐ กลับมีรายได้เพียงร้อยละ ๒๐ ของรายได้ทั้งประเทศ เป็นช่องว่างที่มีแนวโน้มขยายห่างออกไปทุกที

พรรคไทยเข้มแข็งตระหนักดีว่าปัญหาความยากจนและการกระจายรายได้เป็นเรื่องที่ซับซ้อน และเชื่อมโยงหลายมิติเข้าด้วยกันที่จะต้องได้รับการแก้ไขอย่างเป็นระบบ จึงได้กำหนดนโยบาย ดังนี้

๑. นโยบายเพิ่มรายได้

๑.๑ จัดตั้งกองทุนเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเพิ่มการจ้างงาน เป็นแหล่งทุนหมุนเวียน ช่วยเหลือการฝึกอาชีพ และช่วยเหลือด้านปัจจัยพื้นฐานทางการผลิต เช่น เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย เครื่องอบ เครื่องจักรกลทางการผลิต ลานตากผลผลิต โรงสีข้าว และห้องเย็น เป็นต้น

๑.๒ จัดตั้ง “ธนาคารที่ดิน” เพื่อให้เกษตรกรเช่าที่ดินของรัฐที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ในราคาถูก เพื่อให้ทำโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ และสนับสนุนรายได้ให้ถึง ๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน ต่อครัวเรือน

๑.๓ ส่งเสริมการเพิ่มรายได้โดยจัดให้มีโครงการปลูกป่า เพื่อฟื้นฟูพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม ในแต่ละภาค และส่งเสริมโครงการปลูกไม้โตเร็วในพื้นที่ของตนเอง โดยรัฐสนับสนุนต้นกล้า

๑.๔ จัดให้มีระบบการออมเพื่อการดำรงชีพในยามชราแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง ในรูป “สวัสดิการชุมชน”

๒. นโยบายลดค่าใช้จ่ายและหนี้

๒.๑ ปรับโครงสร้างหนี้ภาคประชาชนให้กับคนยากจน เกษตรกร และครู เป็นต้น โดยจัดให้มี “หมอนหนี้” เข้าช่วยเหลือในการจัดทำแผนการชำระหนี้ให้กับลูกหนี้ในระบบที่มีวงเงินไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท โดยลูกหนี้ที่สมัครเข้าโครงการจะได้รับการลดหนี้ ยืดระยะเวลาชำระหนี้ ปรับลดอัตราดอกเบี้ย หรือพักชำระดอกเบี้ย แล้วแต่กรณี

๒.๒ จัดให้มีโครงการปลูกไม้ใช้หนี้

นโยบายด้านการส่งเสริมการลงทุน

ภาคเอกชนนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการขับเคลื่อน กำหนดทิศทาง และพัฒนาเศรษฐกิจ เนื่องจากมีขนาดใหญ่ถึงร้อยละ ๘๐ ของเศรษฐกิจ ทั้งการส่งเสริมให้มีการลงทุนจากต่างประเทศ เพื่อให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีอันจะนำมาซึ่งการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และการพัฒนานักธุรกิจไทยให้สามารถต่อสู้ในการแข่งขันทั้งในเวทีระดับประเทศและระดับโลก ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะนอกจากจะเป็นการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศแล้ว ยังเป็นการสร้างรายได้ให้กับประเทศในระยะยาวอีกด้วย การส่งเสริมการลงทุนทั้งในภาคธุรกิจบริการ ธุรกิจการเกษตร เกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรม จึงเป็นเรื่องพิเศษที่จำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมสนับสนุน โดยพรรคไทยเข้มแข็งมีนโยบาย ดังนี้

๑. จัดตั้งกองทุนการลงทุนร่วมภาครัฐและเอกชน รวมทั้งจัดหาสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ เพื่อส่งเสริมให้เอกชนลงทุนทั้งในและต่างประเทศ ในกิจการที่ประเทศไทยมีศักยภาพ โดยมีคณะกรรมการกั่นกรอง ติดตาม และประเมินผลโครงการ และมีสำนักงานส่งเสริมการลงทุน ทำหน้าที่เป็นศูนย์ข้อมูลและอำนวยความสะดวกในการลงทุน

๒. จัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ โดยมีปัจจัยส่งเสริมการลงทุน เช่น

๒.๑ ปลอดภาษีนำเข้าสินค้าทุนประเภทเทคโนโลยีสะอาด และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒.๒ ปลอดภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา ๕ ปี และลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล ร้อยละ ๕๐ ใน ๕ ปี ต่อมา

๒.๓ จัดสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้แก่ผู้ประกอบการ

๒.๔ จัดให้มีศูนย์บริการภาครัฐครบวงจร

๒.๕ ตั้งศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิต พัฒนาสินค้า เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ การแปรรูป และการตลาด

๒.๖ จัดโครงข่ายระบบขนส่งเพื่อเชื่อมโยงแหล่งผลิตกับโรงงานและการส่งออก หรือกระจายสินค้า

นโยบายด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

จากการจัดลำดับของสถาบันพัฒนาการจัดการนานาชาติ (IMD) สำหรับประเทศในภูมิภาค เอเชีย-แปซิฟิก ๑๕ ประเทศ ขีดความสามารถของไทยตกต่ำลงจากอันดับ ๑๐ ในปี ๒๐๐๖ เป็นอันดับ ๑๔ ในปี ๒๐๐๗ ซึ่งส่งผลกระทบต่ออย่างสูงในการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจและสังคม อย่างยั่งยืน ดังเห็นได้จากการขาดเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยในอันที่จะเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ของประเทศ โดยเทคโนโลยีการผลิตส่วนใหญ่ต่างล้วนอยู่ในการครอบครองของต่างชาติ ทำให้ไทย ได้มูลค่าเพิ่มจากค่าแรงในการผลิตเพียงอย่างเดียว เป็นต้น

พรรคไทยเข้มแข็งจึงมีนโยบายที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างเร่งด่วน ดังนี้

๑. ให้มี “คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน” เป็นกลไกหลักในการผลักดันการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศ

๒. ให้มี “คณะกรรมการบูรณาการการวิจัยและพัฒนาแห่งชาติ” เพื่อกำหนดนโยบาย และเป็นตัวเชื่อมระหว่างนักธุรกิจและสถาบันวิจัยต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และสถาบันวิจัย เพื่อให้การวิจัยและพัฒนาสามารถสนองต่อการเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงและเป็นรูปธรรม

๓. จัดตั้งกองทุนวิจัยร่วมภาครัฐและเอกชน โดยให้รัฐบาลร่วมลงทุนในการวิจัยร้อยละ ๕๐ รวมทั้งจัดหาสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้กับภาคเอกชนที่ต้องการเข้าร่วมการวิจัย

๔. ลดภาษีเงินได้นิติบุคคล จากร้อยละ ๓๐ เป็นร้อยละ ๒๕ ในเวลา ๔ ปี

๕. ลดภาษีเครื่องจักรนำเข้าที่ไม่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ และเทคโนโลยีนำเข้าเพื่อใช้ ในการผลิตเหลือร้อยละ ๐ ภายใน ๔ ปี

๖. ปกป้องและส่งเสริมระบบการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา โดย
  - ๖.๑ บังคับใช้มาตรการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้เป็นไปตามกรอบองค์การการค้าโลก
  - ๖.๒ ปกป้องทรัพย์สินทางปัญญาไทยในเวทีโลก
๗. จัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี มาใช้ในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
๘. ปฏิรูประบบคมนาคมและขนส่งของประเทศ ตามแนวนโยบายด้านคมนาคม ขนส่ง และโลจิสติกส์ของพรรค
๙. ปฏิรูปโครงสร้างและระบบพลังงาน โดยยึดแนวทางการพัฒนาพลังงานแบบพึ่งตนเองตามแนวนโยบายของพรรค
๑๐. ปรับโครงสร้างภาษีนำเข้าวัตถุดิบ และผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป
นโยบายด้านการพลังงาน
พลังงานเป็นปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศ แต่การพัฒนาประเทศในอดีตไม่สามารถลดการพึ่งพาการนำเข้าพลังงานโดยเฉพาะน้ำมันเชื้อเพลิง ทำให้ประเทศไทยต้องสูญเสียเงินตราต่างประเทศในการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงคิดเป็นร้อยละ ๕๐ ของปริมาณความต้องการภายในประเทศ อีกทั้งการใช้พลังงานทั้งในภาคการขนส่ง ภาคอุตสาหกรรมและภาคครัวเรือนยังไร้ประสิทธิภาพ นำมาซึ่งการสิ้นเปลืองพลังงานอย่างน่าวิตก ตลอดจนโครงสร้างเชื้อเพลิงการผลิตไฟฟ้ามีต้นทุนสูง และขาดการกระจายชนิดของเชื้อเพลิงอย่างเหมาะสม ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นต้องปฏิรูปโครงสร้างและระบบพลังงานครั้งใหญ่โดยยึดแนวทางการพัฒนาพลังงานแบบพึ่งตนเองให้มากที่สุด และการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานให้ประเทศมีพลังงานใช้อย่างพอเพียง คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและปัญหาโลกร้อน รวมทั้งการส่งเสริมประสิทธิภาพและประหยัดการใช้พลังงาน การเร่งรัดพัฒนาพลังงานทดแทน การสำรวจและพัฒนาแหล่งพลังงาน ทั้งภายในประเทศและนอกประเทศโดยเฉพาะเขตพัฒนาร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน การส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด การกำหนดโครงสร้างราคาพลังงานที่เหมาะสมและเป็นธรรม และการปรับโครงสร้างการบริหารกิจการพลังงานให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงการส่งเสริมการแข่งขันในธุรกิจพลังงานและการขับเคลื่อนโครงการเชิงยุทธศาสตร์พลังงานให้เป็นรูปธรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

นโยบายด้านการคมนาคม ขนส่งและโลจิสติกส์

การพัฒนาเศรษฐกิจประเทศไทยในปัจจุบันจำเป็นต้องมีการวางโครงสร้างพื้นฐานที่เข้มแข็ง เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของชาติ ในระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา การวางโครงสร้าง การขนส่งและโลจิสติกส์ดังกล่าวของไทยเป็นไปด้วยความล่าช้าและขาดการวางแผนที่ดีจนทำให้เกิด ความเสียหายมูลค่ามหาศาลในทางเศรษฐกิจ สูญเสียงบประมาณของรัฐ และสูญเสียความได้เปรียบทางการค้า ของภาคเอกชนไทย อีกทั้งประเด็นปัญหาดังกล่าวได้สร้างความเสียหายเชิงสังคม และสิ่งแวดล้อม ดังเช่น อัตราการเกิดอุบัติเหตุที่สูงขึ้นและความรุนแรงในมลพิษทางอากาศจากการเพิ่มขึ้นของการขนส่ง ทางถนน

พรรคไทยเข้มแข็งตระหนักถึงความสำคัญของโครงสร้างพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ จึงมี ความตั้งใจพัฒนารูปแบบการขนส่งและโลจิสติกส์ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยมองไปถึง อนาคตการพัฒนาของประเทศอย่างยั่งยืน และผลกระทบรอบด้านจากนโยบายดังกล่าว เพื่อประโยชน์ ของประชาชนทั่วทุกพื้นที่ หน่วยธุรกิจต่าง ๆ และสมาชิกประชาคมโลก

จึงได้กำหนดนโยบายไว้ ดังนี้

๑. ยกมาตรฐานทางในชนบทเป็นถนนคอนกรีต ลาดยาง ๓๐,๐๐๐ กิโลเมตร ในหมู่บ้าน ระหว่างหมู่บ้าน ระหว่างตำบล ทั่วประเทศ

๒. พัฒนาระบบโลจิสติกส์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Logistics)

๓. ปฏิรูประบบรางและองค์กรการรถไฟ โดย

๓.๑ สร้างรถไฟรางคู่ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ

๓.๒ ขยายโครงข่ายรถไฟสายใหม่สู่ภูมิภาค

๓.๓ ขยายโครงข่ายรถไฟชานเมือง เข้าสู่กรุงเทพมหานคร

๓.๔ สร้างโครงข่ายรถไฟเชื่อมโยงจินกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๓.๕ ปฏิรูปองค์กรรถไฟ โดยแยกกิจการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานกับกิจการบริหารทรัพย์สิน

และธุรกิจออกจากกัน

๔. เร่งรัดการพัฒนาระบบขนส่งมวลชน

๔.๑ เร่งรัดการก่อสร้างรถไฟฟ้าในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

๔.๒ ขยายเส้นทางแอร์พอร์ต ลิงก์ จากสถานีรถไฟมักกะสันไปสนามบินดอนเมือง

๔.๓ ปฏิรูปองค์กรและการบริการขนส่งมวลชนในกรุงเทพฯ เขตปริมณฑลและต่างจังหวัด

๕. ปฏิรูประบบการขนส่งทางน้ำและองค์กรขนส่งทางน้ำ โดย
- ๕.๑ พัฒนาท่าเรือแหลมฉบังเป็นประตูการค้าระดับภูมิภาค
  - ๕.๒ เพิ่มสัดส่วนการขนส่งสินค้าทางน้ำภายในประเทศและชายฝั่ง
  - ๕.๓ จัดตั้งองค์กรบริหารการขนส่งทางน้ำ
  - ๕.๔ สร้างโครงข่ายการขนส่งทางน้ำเชื่อมโยงระบบขนส่งอื่น ๆ
  - ๕.๕ ก่อสร้าง และปรับปรุงสถานีขนส่งสินค้าทางลำน้ำในแม่น้ำสายสำคัญและชายฝั่ง
๖. พัฒนาระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ทางด้านอากาศ โดย
- ๖.๑ พัฒนาสนามบินอู่ตะเภาเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยาน
  - ๖.๒ พัฒนาสนามบินสุวรรณภูมิเป็นศูนย์กลางการบินของเอเชีย
  - ๖.๓ ส่งเสริมสนามบินคอนเมืองให้ดำเนินกิจการต่าง ๆ ได้อย่างเต็มศักยภาพ
  - ๖.๔ ให้สนามบินหลัก เช่น เชียงใหม่ หาดใหญ่ และคอนเมือง เป็นศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศ สำหรับการขนส่งสินค้าทางอากาศไปตลาดต่างประเทศ
๗. พัฒนาโครงข่ายถนนและสถานีบรรจุและแยกสินค้าก่อกอง เพื่อเชื่อมโยงระบบขนส่งหลายรูปแบบอย่างต่อเนื่องทั้งภายในและต่างประเทศ
- ๗.๑ บริหารจัดการระบบขนส่งหลายรูปแบบในประเทศให้มีประสิทธิภาพสูงสุด
  - ๗.๒ สร้างระบบโครงข่ายถนนมอเตอร์เวย์ และถนนยุทธศาสตร์
    - ๗.๒.๑ พัฒนาและปรับปรุงทางหลวงสายประธานและสายหลักให้เชื่อมโยงและเข้าถึงพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ โดยดำเนินโครงการถนนสี่ช่องจราจรระยะที่ ๒ และระยะที่ ๓ และขยายโครงข่ายถนนมอเตอร์เวย์
  - ๗.๓ จัดให้มีสถานีบรรจุและขนส่งสินค้า และศูนย์กระจายสินค้าในภูมิภาค
๘. พัฒนาระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ ๕ ภูมิภาค (กลาง เหนือ ใต้ ตะวันออก ตะวันออกเฉียงเหนือ) และเชื่อมโยงการขนส่งและการค้าชายแดน โดย
- ๘.๑ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนในเมืองหลักของภูมิภาค
  - ๘.๒ พัฒนาระบบอำนวยความสะดวกทางการค้าผ่านแดน
  - ๘.๓ ผลักดันการดำเนินงาน การตรวจร่วมจุดเดียวร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามด่านชายแดน เช่น ด่านหนองคาย แม่สอด มุกดาหาร สระแก้ว ด่านสิงขร ชองเม็ก เป็นต้น

๘.๔ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของระบบโลจิสติกส์ร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้าน

๘.๕ พัฒนาพื้นที่เขตลุ่มด่านมุกดาหาร แม่สอด เพื่อสามารถใช้ประโยชน์จากถนนสายเส้นทางเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจแนวตะวันออก - ตะวันตก (East – West Economic Corridor)

๘.๖ ดำเนินโครงการสะพานเศรษฐกิจ (Land Bridge) ในภาคใต้ เชื่อมอ่าวไทย และอันดามัน

๙. พัฒนาบุคลากรโลจิสติกส์และกลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ โดย

๙.๑ จัดตั้งคณะกรรมการการขนส่งและโลจิสติกส์แห่งชาติ สำนักงานกองทุนส่งเสริมประสิทธิภาพ การขนส่งและโลจิสติกส์ และแผนแม่บทการขนส่งและโลจิสติกส์

๑๐. ปรับปรุง และพัฒนากฎหมาย ระเบียบ กระบวนการบริหาร และการให้บริการ โดย

๑๐.๑ ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบการขนส่งสินค้าทางราง ทางถนน ทางน้ำ และทางอากาศ

๑๐.๒ ปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลังที่เกี่ยวกับพิธีการทางศุลกากรและสรรพากร

๑๐.๓ ออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติ ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ เพื่อรองรับการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

๑๐.๔ ออกกฎหมายรองรับธุรกิจให้บริการโลจิสติกส์

นโยบายด้านเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

พรรคไทยเข้มแข็งมีนโยบายจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อส่งเสริมการลงทุนและกระตุ้นเศรษฐกิจเป็นการเฉพาะ โดยจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาคต่าง ๆ ดังนี้

๑. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ อุตสาหกรรมข้าว ครอบคลุม

๒. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ อุตสาหกรรมน้ำตาล ครอบคลุม

๓. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ อุตสาหกรรมยางพารา ครอบคลุม

๔. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ อุตสาหกรรมมันสำปะหลัง ครอบคลุม

๕. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ อุตสาหกรรมปาล์ม น้ำมัน ครอบคลุม

๖. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสะอาด อีสเทิร์นซีบอร์ด

๗. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ลาดกระบัง

๘. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทางธรรมชาติและวัฒนธรรม

๙. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ การค้าชายแดน ภาคอีสาน ภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้

นโยบายด้านอุตสาหกรรม

การอุตสาหกรรมของประเทศได้พัฒนามาตามลำดับ กล่าวได้ว่ามีส่วนเพิ่มรายได้ให้แก่ประเทศชาติเป็นอย่างมาก พรรคไทยเข้มแข็งจะส่งเสริมการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพทรัพยากรของประเทศ และเสริมสร้างบรรยากาศที่ดี ในการลงทุนจะไม่ดำเนินการแข่งขันกับธุรกิจภาคเอกชนในกิจการที่ไม่จำเป็น จะกำหนดให้อุตสาหกรรมมีความรับผิดชอบต่อสังคมทั้งในด้านมาตรฐานความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม ทั้งจะสนับสนุน และส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม และสนับสนุนการลงทุนด้านอุตสาหกรรมที่กระจายไปยังภูมิภาคต่าง ๆ โดยได้กำหนดนโยบายไว้ ดังนี้

๑. สร้างความแข็งแกร่งให้กับภาคอุตสาหกรรม เพื่อจะได้แข่งขันกับคู่ต่อสู้ในตลาดโลกได้ โดย
  - ๑.๑ ร่วมกับภาคเอกชนกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาแต่ละอุตสาหกรรมให้ตรงจุด
  - ๑.๒ ออกมาตรการดูแลเป็นพิเศษสำหรับอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและมีธุรกิจต่อเนื่องในประเทศมาก เพราะมีผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในวงกว้าง
    - ๑.๓ เร่งผลิตบุคลากรด้านอาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงานอุตสาหกรรม รวมถึงเพิ่มค่าตอบแทนให้ และกำหนดหลักสูตรให้สามารถต่อขอระดับปริญญาได้
    - ๑.๔ เพิ่มความร่วมมือในภูมิภาคในการผลิตสินค้าและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง โดยผ่านการเจรจาต่างประเทศ เพื่อแข่งขันกับประเทศใหญ่
    - ๑.๕ ส่งเสริมการผลิตเครื่องจักรภายในประเทศโดยอาจร่วมทุนกับบริษัทผลิตเครื่องจักรในต่างประเทศ และเน้นการถ่ายทอดเทคโนโลยี
    - ๑.๖ จัดตั้งกลไกประสานงานการระดมทุนและประกันความเสี่ยง สำหรับอุตสาหกรรมที่ลงทุนในด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี โดยเฉพาะอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก (SME)
  ๒. ปรับปรุงมาตรฐานการให้สินเชื่อ และขยายขอบเขตการดำเนินการให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำของธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ตลอดจนให้มีการบริการอย่างทั่วถึงในทุกภูมิภาคของประเทศ โดยใช้เครือข่ายธนาคารของรัฐ และธนาคารพาณิชย์
  ๓. จัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อส่งเสริมการลงทุนด้านอุตสาหกรรมที่มีความสอดคล้องกับศักยภาพในแต่ละพื้นที่
  ๔. ให้อุตสาหกรรมมีความรับผิดชอบต่อสังคมทั้งในด้านคุณภาพมาตรฐานสินค้าและบริการ และมาตรฐานความปลอดภัยภายในสถานประกอบการและสิ่งแวดล้อม
  ๕. เร่งปรับโครงสร้างภาษีนำเข้าวัตถุดิบ และผลิตภัณฑ์กึ่งสำเร็จรูป

นโยบายด้านการเกษตรและเกษตรแปรรูป

ขณะที่ภาคเกษตรกรรมเป็นภาคที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ แต่เกษตรกรซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในวงจรความยากจนไม่มีที่สิ้นสุด เพราะต้องเผชิญกับปัญหาภัยธรรมชาติ ความผันผวนของราคาสินค้าการเกษตร ปัญหาผลผลิตด้อยคุณภาพและปัญหาทางด้านผลิตผล ขาดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ขาดปัจจัยการผลิต ตลอดจนประสิทธิภาพนี้สืบต่อเนื่อง ขณะที่การแปรรูปสินค้าเกษตรก็มีปัญหาอย่างต่อเนื่อง ในเรื่องเทคโนโลยีที่ไม่ทันสมัย มีผลกระทบต่อมูลค่าเพิ่ม ทั้งประสบปัญหาข้อจำกัดทางการตลาดและการถูกกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศ

พรรคไทยเข้มแข็งจึงถือเป็นนโยบายสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องเร่งแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจัง และเป็นระบบ เพื่อดึงเกษตรกรให้หลุดพ้นจากความทุกข์ยากโดยเร็ว จึงได้กำหนดนโยบายไว้ ดังนี้

๑. ด้านปัจจัยการผลิตจะดำเนินการ ดังนี้

- ๑.๑ พัฒนาปรับปรุงพันธุ์ที่ให้ผลผลิตต่อไร่สูง และเหมาะแก่การแปรรูป
- ๑.๒ ลงทุนขยายระบบชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่การเกษตร
- ๑.๓ ขยายพื้นที่ชลประทาน สร้างอ่างเก็บน้ำขนาดกลางและเล็ก ตลอดจนระบบการกระจายน้ำ
- ๑.๔ จัดให้มีการประกันภัยพืชผลทางการเกษตรที่สำคัญ เพื่อเป็นการประกันต้นทุนให้เกษตรกร
- ๑.๕ จัดที่ดินทำกินให้เกษตรกรยากจนที่ไม่มีที่ดินทำกินของตนเอง และเร่งรัดการออกเอกสารสิทธิแก่เกษตรกรยากจนที่ทำกินอยู่ในที่ดินของรัฐที่ไม่มีสภาพป่าแล้ว
- ๑.๖ จัดตั้งกองทุนเศรษฐกิจพอเพียง ในระดับหมู่บ้านและชุมชน เพื่อเพิ่มการจ้างงานเป็นแหล่งทุนหมุนเวียน ช่วยเหลือการฝึกอาชีพ และช่วยเหลือด้านปัจจัยพื้นฐานทางการผลิต เช่น เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย เครื่องอบ เครื่องจักรกลทางการผลิต ลานตากผลผลิต โรงสีข้าว และห้องเย็น เป็นต้น
- ๑.๗ ปรับปรุงคุณภาพดินในพื้นที่เกษตรทั่วประเทศ

๒. ด้านการผลิตจะดำเนินการ ดังนี้

- ๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุนเกษตรกรอินทรีย์ เพื่อเพิ่มมูลค่าทางการเกษตร และเป็นการลดการนำเข้าปุ๋ยเคมี ตลอดจนจัดให้มีมาตรฐานสินค้าเกษตรพร้อมระบบตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน เพื่อส่งเสริมการส่งออกและคุ้มครองผู้บริโภคในประเทศ

๒.๒ กำหนดเขตพื้นที่ (Zoning) ในแต่ละพื้นที่ของการผลิตพืชแต่ละชนิดให้ชัดเจน เพื่อเป็นฐานของอุตสาหกรรมทางการเกษตร

๒.๓ ปฏิรูปวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับโลกาภิวัตน์ และการเปลี่ยนแปลง เทคโนโลยีทั้งด้านการผลิต การบริหารจัดการ และด้านอื่น ๆ เพื่อสร้างเกษตรกรยุคใหม่

๒.๔ พัฒนาเทคโนโลยีการเก็บรักษาและการขนส่งผลผลิต เพื่อให้สามารถนำผลผลิตสู่ตลาดได้ โดยไม่สูญเสียคุณภาพ

๒.๕ สนับสนุนงบประมาณให้สถาบันการศึกษาท้องถิ่น จัดทำการศึกษาเชิงประยุกต์ ร่วมกับกลุ่มเกษตรกรในพื้นที่ โดยเฉพาะเรื่องการใช้พันธุ์ ปุ๋ย น้ำให้สัมพันธ์กับคุณสมบัติของดินในพื้นที่เพาะปลูก

๓. ด้านการแปรรูปและอุตสาหกรรมต่อเนื่องจะดำเนินการ ดังนี้

๓.๑ สนับสนุนการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่มให้สูงที่สุด โดยให้แรงจูงใจทางด้านภาษี

๓.๒ สร้างความแข็งแกร่งของตราสินค้า สำหรับสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรของไทย ในตลาดโลก โดยการสนับสนุนอย่างเต็มที่จากภาครัฐ

๓.๓ จัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเพื่อการเพิ่มมูลค่าของสินค้าเกษตรแบบครบวงจร ตั้งแต่การผลิตจนถึงการแปรรูปเป็นสินค้าอุตสาหกรรมปลายน้ำ และการส่งออกอย่างเป็นระบบ

๓.๔ ปรับกระบวนการทางศุลกากรให้รองรับการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรได้อย่างรวดเร็ว และต้นทุนต่ำ

๓.๕ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนเงินทุนพัฒนาเครื่องจักรเพื่อการแปรรูป ขึ้นต้นของสินค้าเกษตร อาทิ ลานตากมันเส้น โรงสีขนาดเล็ก โรงอบปมลำไย มะม่วง เครื่องจักรทำทุเรียนกวน สับประรดกวน เป็นต้น

๔. ด้านการตลาดจะดำเนินการ ดังนี้

๔.๑ ส่งเสริมการขายของเกษตรกร โดยมีการคัดเกรดผลผลิตเพื่อขายได้ที่มากขึ้น

๔.๒ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างจุดขายให้กับผลผลิตทางการเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร เช่น การระบุปริมาณอะมิโรสของข้าวไว้ในฉลาก เพื่อสร้างจุดขาย และเพิ่มมูลค่า เป็นต้น

๔.๓ จัดระบบการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรในประเทศ โดยบูรณาการการขนส่งทางราง ทางถนน ทางน้ำ เพื่อลดต้นทุนให้ต่ำที่สุด และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างเป็นระบบ

๔.๔ ให้สนามบินหลัก เช่น เชียงใหม่ ดอนเมือง หาดใหญ่ เป็นศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศ สำหรับการขนส่งสินค้าทางอากาศไปตลาดต่างประเทศ

๔.๕ สร้างตลาดกลางเพื่อการค้าส่งและค้าปลีกสินค้าเกษตรในทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อช่วยกระจายผลผลิตจากผู้ผลิตไปถึงผู้บริโภคในประเทศอย่างรวดเร็วและทั่วถึง โดยเฉพาะผัก ผลไม้และดอกไม้

๔.๖ พัฒนาตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตรของประเทศ

๔.๗ สร้างเสถียรภาพด้านราคาขั้นต่ำพืชพลังงาน เช่น อ้อย ปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลัง เป็นต้น

๔.๘ ให้มีสินเชื่อเพื่อการตลาดผลผลิตทางการเกษตร โดยใช้ผลผลิตเป็นหลักประกันเงินกู้

๔.๙ ขยายตลาดสินค้าผลผลิตทางการเกษตรอย่างเป็นระบบ ให้ครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วโลก

๔.๑๐ สนับสนุนให้มีกลไกการค้าปลีก ค้าส่ง และศูนย์กระจายสินค้าไทยในตลาดต่างประเทศ เพื่อขยายตลาดสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรของไทย

๔.๑๑ ส่งเสริมระบบเกษตรพันธสัญญา (Contract Farming) เพื่อเป็นการประกันรายได้ให้เกษตรกร ด้วยการกำหนดอัตราผลตอบแทนที่เป็นธรรมแก่เกษตรกรที่ร่วมโครงการ

๕. ด้านการประมงจะดำเนินการ ดังนี้

๕.๑ ปรับปรุงกฎหมาย และเขตจับสัตว์น้ำให้ชัดเจนระหว่างประมงเพื่อการพาณิชย์ และประมงชายฝั่ง และบังคับใช้กฎหมายโดยเคร่งครัด

๕.๒ สนับสนุนการใช้ไบโอดีเซล ก๊าซธรรมชาติ (CNG) ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG) สำหรับอุตสาหกรรมประมง

๕.๓ ลดภาษีสรรพสามิต และลดเงินเก็บเข้ากองทุนน้ำมันสำหรับประมงชายฝั่ง

๕.๔ สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการประมงในระดับนานาชาติ เพื่อสนับสนุนเรือประมงไทยไปจับสัตว์น้ำในเขตน่านน้ำต่างประเทศอย่างถูกกฎหมาย

๕.๕ สนับสนุนประมงไทยไปมีสัมปทานจับสัตว์น้ำในต่างประเทศ เช่น ออสเตรเลีย เป็นต้น

๖. ด้านปศุสัตว์จะดำเนินการ ดังนี้

๖.๑ จัดให้มีโครงการปศุสัตว์อินทรีย์ครัวเรือน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๖.๒ พัฒนาโครงการอนุรักษ์สัตว์พันธุ์ไทย เช่น สุนัขพันธุ์บางแก้ว แมวไทย ไก่ชน โคพื้นเมือง ควายพื้นเมือง เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

๖.๓ ศึกษาและเร่งวิจัย เพื่อหาวิธีป้องกันโรคระบาดสัตว์ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นเขตปลอดโรคระบาดสัตว์

นโยบายด้านภาคบริการ และการท่องเที่ยว

นอกเหนือจากภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรมแล้ว ภาคบริการการท่องเที่ยวก็เป็นอีกภาคหนึ่งซึ่งมีศักยภาพที่จะสามารถพัฒนาให้เป็นเสาหลักทางด้านเศรษฐกิจของประเทศได้ พรรคไทยเข้มแข็งเห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาภาคบริการและการท่องเที่ยวให้ก้าวล้ำเป็นผู้นำในตลาดโลก จึงได้กำหนดนโยบายไว้ ดังนี้

๑. เพิ่มสัดส่วนของภาคบริการในโครงสร้างการผลิตของประเทศ โดยเพิ่มความหลากหลายของธุรกิจบริการ เพิ่มมูลค่าเพิ่ม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน พัฒนาแรงงานฝีมือ ทั้งในด้านคุณภาพ และความรู้ด้านภาษา เชื่อมโยงธุรกิจภาคบริการ อุตสาหกรรม และเกษตรเข้าด้วยกันให้เป็น Cluster เช่น เชื่อมธุรกิจด้านสุขภาพ อาหาร และการท่องเที่ยวเข้าด้วยกัน ตลอดจนปรับปรุงกฎหมายไม่ให้ขัดแย้งกันเองและมีลักษณะเป็นสากล

๒. สนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทั้งของรัฐ และเอกชน โดยรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมที่มีอยู่แล้ว ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และเสริมสร้างแหล่งท่องเที่ยวโดยมนุษย์ โดยกำหนดจุดขายของแต่ละภาค แต่ละกลุ่มจังหวัดให้มีความเหมาะสมเกื้อกูลซึ่งกันและกัน เช่น การกำหนดให้กรุงเทพมหานคร เป็นมหานครที่ทรงเสน่ห์ กลุ่มจังหวัดอันดามันเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก ภาคเหนือเป็นศูนย์กลางอารยธรรมล้านนา ภาคอีสานเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ โบราณคดี วัฒนธรรมและชายแดน ภาคกลางเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่อาศัยฐานของการเป็นเมืองอารยธรรม มรดกโลก มรดกธรรมชาติ เป็นต้น

๓. พัฒนามาตรฐานการบริการด้านท่องเที่ยว โดย

๓.๑ สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจัดมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น มาตรฐานธุรกิจ นำเที่ยว มาตรฐานการเดินทางทั้งทางบก น้ำ และทางอากาศ มาตรฐานธุรกิจ

จำหน่ายสินค้าที่ระลึก มาตรฐานที่พัก โรงแรม เป็นต้น เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว
ที่มาใช้บริการการท่องเที่ยวในประเทศ

๓.๒ สนับสนุนการพัฒนามาตรฐานบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งหมด เพื่อให้
เป็นบุคลากรที่มีความพร้อมในการให้บริการในทุกด้าน เช่น พนักงานโรงแรม พนักงานบริษัทนำเที่ยว
มัคคุเทศก์ พนักงานร้านอาหาร - ภัตตาคาร พนักงานรถนำเที่ยว เป็นต้น

๓.๓ ปรับปรุงประสิทธิภาพของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ ความปลอดภัย
กับนักท่องเที่ยวและผู้เกี่ยวข้อง รวมตลอดจนปรับปรุงค่าธรรมเนียม และค่าบริการของหน่วยงานของรัฐ
ให้สามารถแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคเดียวกัน

๔. พัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว โดย

๔.๑ สนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้านการตลาด

๔.๒ สนับสนุนการสร้างจุดขายด้านการท่องเที่ยวอย่างจริงจังต่อเนื่อง เช่น การส่งเสริม
ให้ประเทศเป็นศูนย์กลางของการประชุมระหว่างประเทศ เป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
โดยเน้นการประชาสัมพันธ์ให้นานาชาติทราบถึงความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน ความพร้อม
ทางด้านบริการ และความสวยงามของประเทศอย่างต่อเนื่อง

๔.๓ สนับสนุนให้มีการจัดการท่องเที่ยวชุมชนยั่งยืน (Sustainable Community) โดยส่งเสริม
ให้ภาคปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทหน้าที่ต่อการพัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน
ร่วมกัน

๕. การปรับปรุงกฎหมาย

๕.๑ ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งหมดให้มีความทันสมัย สามารถส่งเสริม
และกำกับ ดูแลให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศสามารถพัฒนาให้ทัดเทียมกับนานาประเทศ

๕.๒ เพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้กำกับดูแลและการบังคับใช้กฎหมาย
อย่างเคร่งครัด

๖. จัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคต่าง ๆ

๗. พัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ โดย

๗.๑ จัดให้มีหน่วยงานใน BOI ดูแลเป็นการเฉพาะสำหรับการเข้ามาถ่ายทำภาพยนตร์
สารคดี โฆษณาของทีมงานจากต่างประเทศ เพื่อผลประโยชน์ในการสนับสนุนการถ่ายทำเพื่อการส่งออก

๓.๒ จัดให้มีศูนย์บริการครบวงจร (One Stop Service) แก่ผู้ที่เข้ามาผลิตและถ่ายทำภาพยนตร์ ภาพยนตร์โฆษณา และรายการโทรทัศน์ในประเทศไทย

๓.๓ จัดให้มีหน่วยงานเฉพาะในการดูแลและส่งเสริมภาพยนตร์ไทย

๓.๔ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดตั้ง “กองทุนเอกชนพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์” เพื่อทำการตลาดดึงดูดทีมงานถ่ายทำจากต่างประเทศและสร้างตลาดภาพยนตร์ไทยในต่างประเทศ

๓.๕ ส่งเสริมให้เกิดสภาภาพยนตร์

นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศผิดพลาดมาเป็นเวลานาน ทำให้ประเทศไทยตกลงมาอยู่ในลำดับ รั้งท้ายในการจัดลำดับศักยภาพการแข่งขันทางวิทยาศาสตร์โดยองค์กรระหว่างประเทศ ตัวอย่าง เช่น ในปี ๒๕๔๔ อยู่ในลำดับที่ ๔๕ จาก ๔๕ ประเทศ และในปี ๒๕๔๕ อยู่ในลำดับที่ ๕๓ จาก ๖๑ ประเทศ นอกจากนี้ เงินลงทุนด้านการศึกษาระดับสูงและด้านการวิจัย ไม่ได้ก่อให้เกิดการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเท่าที่ควร

ถ้าเปรียบเทียบกับประเทศในแถบเอเชีย เช่น เกาหลีใต้ สิงคโปร์ จีน และอินเดีย เมื่อ ๔๐ ปีก่อนนั้น ความทางด้านวิทยาศาสตร์ไม่แตกต่างจากไทยมากนัก แต่ในปัจจุบันประเทศดังกล่าวได้ล้ำหน้าประเทศไทยไปไกลมาก สามารถนำผลการลงทุนทางการศึกษากลับมาเป็นรายได้พัฒนาประเทศได้อย่างมหาศาล ประเทศไทยไม่ได้ขาดคนเก่ง แต่ขาดนโยบายและการบริหารจัดการที่จะนำคนเก่งมาทำประโยชน์ให้ประเทศและประชาชน

พรรคไทยเข้มแข็งจึงมีนโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมีเป้าหมายหลัก ๔ ข้อ คือ

๑. พัฒนาวิทยาศาสตร์เพื่อสร้างงาน เพิ่มรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชน
๒. เพิ่มมูลค่าของผลผลิตทางด้านเกษตรและเกษตรแปรรูป
๓. ขยายงานอุตสาหกรรมหนัก เช่น การต่อเรือ และรถที่ใช้พลังงานทดแทน
๔. เพิ่มงานวิจัยพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม พลังงานทดแทน และการแก้ปัญหาโลกร้อน

พรรคไทยเข้มแข็งมีนโยบาย ดังนี้

๑. ให้มีคณะกรรมการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติทำหน้าที่กำหนดนโยบาย จัดทำงบประมาณ และติดตามประเมินผล

๒. ปฏิรูปการวิจัยพัฒนาแบบครบวงจร ที่ให้ผลทางเศรษฐกิจ ช่วยสร้างงาน เพิ่มมูลค่า และเพิ่มรายได้ โดยเป็นการวิจัยที่ก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ที่เป็นรูปธรรม เช่น ยา เคมีภัณฑ์ วัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ ปศุสัตว์ อุปกรณ์ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ และการเพิ่มมูลค่าของผลผลิตทางด้านเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร

๓. ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา เพื่อไปใช้ในการขยายงานอุตสาหกรรมหนัก เช่น การต่อเรือ ตู้รถไฟ ตู้รถไฟฟ้า และรถที่ใช้พลังงานทดแทน เป็นต้น

๔. เพิ่มคุณภาพและมาตรฐานของงานวิจัยพื้นฐาน โดยมีตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรม เช่น เพิ่มผลงานตีพิมพ์ในวารสารชั้นนำของนานาชาติ เพิ่มจำนวนการจดสิทธิบัตรทั้งในและต่างประเทศ มอบรางวัลแก่นักวิจัยที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ สนับสนุนการต่อยอดงานวิจัยไปสู่การพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ และเลื่อนลำดับของศักยภาพการแข่งขันทางวิทยาศาสตร์ของประเทศไทยให้สูงขึ้นอย่างน้อย ๘ ลำดับภายใน ๔ ปี

๕. ส่งเสริม สนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม พลังงานทดแทน และการแก้ปัญหาโลกร้อน

นโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร

ในปัจจุบันการให้บริการด้านโทรคมนาคมของไทย ยังมีสภาพการแข่งขันในลักษณะกึ่งผูกขาด โดยผู้ให้บริการรายใหญ่เพียงไม่กี่ราย ทำให้เกิดการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมและไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เป็นผลทำให้เกิดการสูญเสียต่อระบบเศรษฐกิจที่เกิดจากอัตราค่าบริการที่สูงกว่าความเป็นจริง รวมทั้งมีผลทางอ้อมที่ทำให้ต้นทุนของภาคการผลิตและภาคบริการอื่น ๆ สูงตามไปด้วย ทั้งยังจำกัดการเข้าถึงบริการโทรคมนาคมของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ

พรรคไทยเข้มแข็งมุ่งสร้างสังคมแห่งโอกาสและความสามารถ โดยสร้างเศรษฐกิจที่อยู่บนฐานของความรู้ โดยอาศัยเทคโนโลยีและการสื่อสารเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญในการให้ประชาชน ชุมชนและองค์กรต่าง ๆ สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารและความรู้ได้อย่างทั่วถึง พรรคไทยเข้มแข็งได้กำหนดนโยบายไว้ ดังนี้

๑. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาด้านสารสนเทศ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในทุก ๆ ด้าน เช่น E-Commerce E-Industry, E-Government E-Society และ E-Education

๒. จัดสร้างโครงข่ายสื่อสารโทรคมนาคมให้ครอบคลุมทั่วประเทศ โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมให้ประชาชนทั่วไปสามารถมีและใช้โครงข่ายสื่อสารโทรคมนาคม เช่น กลุ่มสายโทรศัพท์ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและลดช่องว่างการเข้าถึงทรัพยากรของรัฐในอัตราค่าบริการที่เหมาะสมและเป็นธรรม

๓. สนับสนุนองค์กรอิสระที่กำกับดูแลระบบโทรคมนาคม (กสทช.) ให้สามารถออกกฎ ระเบียบ ในการกำกับ ดูแล และจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นในการประกอบกิจการโทรคมนาคมให้รวดเร็วต่อความต้องการของภาคเอกชนและประชาชนทั่วไป

๔. สนับสนุนให้มีกลไกการตรวจสอบผู้ให้บริการ เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้บริโภค ไม่ให้ถูกเอาเปรียบจากผู้ให้บริการ เช่น การจัดตั้งองค์กรมหาชนเพื่อดูแลและคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ใช้งานโทรคมนาคมต่าง ๆ โดยเฉพาะ

นโยบายด้านเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัส ชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า ๒๕ ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจ พรรคไทยเข้มแข็งฯ และตระหนักถึงคุณประโยชน์ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง และความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงความพอประมาณอย่างมีเหตุผล ทั้งในด้านการผลิตและการบริโภค ตลอดจนสร้างภูมิคุ้มกันให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน โดยพรรคไทยเข้มแข็งจะให้ความสำคัญกับการสร้างฐานรากของเศรษฐกิจและสังคมให้เข้มแข็ง รักษาความสมดุลของทุนและทรัพยากรในมิติต่าง ๆ อันจะส่งผลไปสู่การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนของตนเองได้อย่างสมดุลและยั่งยืน ภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

พรรคไทยเข้มแข็งจึงได้กำหนดนโยบายไว้ ดังนี้

๑. จัดตั้งคณะกรรมการเศรษฐกิจพอเพียงแห่งชาติ เพื่อดำเนินการขับเคลื่อนแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงอย่างจริงจัง

๒. จัดตั้งกองทุนเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเพิ่มการจ้างงาน เป็นแหล่งทุนหมุนเวียน ช่วยเหลือ การฝึกอาชีพ และช่วยเหลือด้านปัจจัยพื้นฐานทางการผลิต เช่น เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย เครื่องอบ เครื่องจักรกลทางการผลิต ลานตากผลผลิต โรงสีข้าว และห้องเย็น เป็นต้น

๓. สนองโครงการพระราชดำริทุกโครงการให้จริงจังและเป็นรูปธรรม

นโยบายด้านรัฐวิสาหกิจ

ข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ณ เดือนกันยายน ๒๕๕๘ ระบุว่า รัฐวิสาหกิจมี จำนวน ๕๕ แห่ง มีพนักงานประมาณ ๒๗๐,๐๐๐ คน มีสินทรัพย์ ๕,๕๐๕,๕๔๑ ล้านบาท มีรายได้ ๑,๒๘๐,๖๒๐ ล้านบาท กำไรสุทธิ ๑๓๕,๗๒๕ ล้านบาท และนำรายได้ส่งภาครัฐ ๑๖๖,๓๖๔ ล้านบาท คิดเป็น ๑๐% ของงบประมาณแผ่นดิน

สภาพปัญหาที่สำคัญของรัฐวิสาหกิจก็คือ ประสิทธิภาพในการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับเอกชน ส่งผลต่อการแข่งขันทั้งภายในและต่างประเทศ ทั้งมีปัญหาค่าแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบของนักการเมืองผู้มีอำนาจและเจ้าหน้าที่ภายในองค์กรเอง อีกทั้งยังมีปัญหาขาดทุนสะสมในบางรัฐวิสาหกิจ และปัญหาการขาดความคล่องตัวทางการเงินเพื่อการดำเนินงาน และขยายกิจการในรัฐวิสาหกิจขนาดใหญ่บางแห่ง

พรรคไทยเข้มแข็งจึงมีนโยบายด้านรัฐวิสาหกิจ ดังนี้

๑. ปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจ เพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กร และประเทศชาติ รวมทั้งเพื่อการจัดบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ เพื่อประชาชนผู้เป็นเจ้าของ และผู้บริโภคมากขึ้น

๒. ไม่แปรรูปรัฐวิสาหกิจที่เป็นกิจการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของรัฐที่ผูกขาด อันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน หรือเพื่อความมั่นคงของรัฐ

นโยบายด้านสังคม

สภาพสังคมไทยคล้ายกับสังคมประเทศอื่นที่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมค่อนข้างมากทั้งในด้าน วัฒนธรรม แนวความคิด และพฤติกรรม ทั้งนี้ เพราะผลของเทคโนโลยีสมัยใหม่ในยุคโลกาภิวัตน์ ได้เน้นพัฒนาประเทศให้เจริญเติบโตในด้านเศรษฐกิจเป็นสำคัญ โดยละเลยปัญหาของสังคมส่งผลให้ ประเทศประสบภัยวิกฤติต่าง ๆ รุนแรงขึ้น และปัญหาต่าง ๆ ก็สัมพันธ์กันเป็นลูกโซ่จนแยกไม่ออกว่า ปัญหาใดมีมาก่อนหลังหรือปัญหาใดจะต้องแก้ไขก่อนหรือแก้ไขทีหลัง ซึ่งโดยรวมแล้วปัญหา ของสังคมจะต้องแก้ไขพร้อมกันไป

ปัญหาของสังคมในหลายด้านที่จะต้องดำเนินการแก้ไข เริ่มตั้งแต่ด้านการศึกษาซึ่งถือว่าเป็น เรื่องสำคัญเร่งด่วนเพื่อสร้างคนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการและความเจริญ ของประเทศ การพัฒนาด้านการสาธารณสุขให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง มีสถานพยาบาล

ที่พอเพียงและให้ประชาชนมีหลักประกันด้านสวัสดิการอย่างทั่วถึง และเสมอภาคเท่าเทียมกัน รวมทั้งการจัดสวัสดิการแก่ผู้ยากไร้ ผู้สูงอายุ ทูพพลภาพ หรือผู้พิการ การเพิ่มประสิทธิภาพและหลักประกันด้านสวัสดิภาพแก่ผู้ใช้แรงงาน

พรรคไทยเข้มแข็งจะส่งเสริมให้สื่อมวลชนมีความเป็นอิสระและเสรี และปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาและเป็นธรรม การส่งเสริมองค์กรพัฒนาเอกชนให้มีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมเพื่อสาธารณชนอย่างอิสระ

การคุ้มครองผู้บริโภคที่ผ่านมาค่อนข้างจะมีปัญหาอยู่มาก ประชาชนถูกเอาเปรียบจากผู้บริโภค กฎหมายยังไม่คุ้มครองได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพประชาชนยังถูกเอาเปรียบด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็เป็นเรื่องหนึ่งที่กำลังมีปัญหาอย่างมาก ปัญหาโลกร้อนก็เกิดจากการที่ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย ซึ่งจำเป็นที่ต้องรีบแก้ไข

ปัญหาสังคมที่สำคัญเป็นอย่างมากอีกปัญหาหนึ่งที่ต้องดำเนินการคือ การสร้างสังคมให้เป็นสังคมแห่งคุณธรรมไม่ให้บุคคลที่มีอำนาจ มีเงิน มีอิทธิพล เอาเปรียบผู้ที่อ่อนแอกว่า การสร้างคุณธรรมให้เกิดขึ้นกับเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภท

การให้การเมืองเป็นการเมืองแห่งคุณธรรม ประเด็นเหล่านี้จำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงโดยด่วนอย่างเป็นระบบ

พรรคไทยเข้มแข็งมีแนวนโยบายในด้านสังคม ดังต่อไปนี้
นโยบายด้านการศึกษา

พรรคไทยเข้มแข็งจะใช้การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาคน และสร้างคนที่มีความรู้ คู่คุณธรรม จะปฏิบัติตามกฎหมายที่ให้ประชาชนได้รับการศึกษาฟรีอย่างทั่วถึง เป็นธรรมและเป็นจริง จะสนับสนุนการพัฒนาทางด้านคุณภาพการศึกษาและจัดหลักสูตรเนื้อหาทางการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศและท้องถิ่น จะกระจายอำนาจการจัดการศึกษาไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามความพร้อมของท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น จะเพิ่มโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนที่มีรายได้น้อย ให้ได้รับการศึกษาในสถานศึกษาหรือสถาบันการศึกษาที่มีคุณภาพ ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาแล้วเพิ่มค่าตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสม

พรรคไทยเข้มแข็งถือว่า การศึกษาเป็นภารกิจหลักสำคัญของพรรค ในการสร้างคนและในอันที่จะนำสังคมไปสู่ความเป็นสังคมคุณภาพและให้โอกาสอันเท่าเทียมกันสำหรับทุกคน

เพื่อดำเนินการให้เป็นที่ไปตามเจตนารมณ์ดังกล่าว พรรคไทยเข้มแข็งจึงมีนโยบายในด้านการศึกษาดังต่อไปนี้

๑. การดูแลทารกในครรภ์และเด็กก่อนถึงวัยเรียน

๑.๑ จัดอาหารเสริมที่จำเป็นต่อการเติบโตของสมองและร่างกายให้แก่มารดาและลูกอย่างเพียงพอ

๑.๒ จัดตั้งและส่งเสริมสถานดูแลเด็กก่อนในชุมชน สถานที่ทำงานของราชการและสนับสนุนให้สถานประกอบการดำเนินการในลักษณะเดียวกัน โดยนำค่าใช้จ่ายมาหักภาษีนิติบุคคลได้ เพื่อให้มารดาได้ใกล้ชิดลูกและให้นมลูกในช่วงเวลาทำงาน

๑.๓ จัดตั้งและยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชน เพื่อให้เด็กสามารถพัฒนาการเติบโตทางสมอง ร่างกาย จิตใจที่สามารถวัดผลได้จริง

๑.๔ พัฒนาคุณภาพครูเด็กเล็ก ให้สามารถกระตุ้นการพัฒนาสมอง และอารมณ์เด็กได้อย่างถูกต้อง โดยให้ค่าตอบแทนที่จูงใจ

๒. การจัดการศึกษาระดับอนุบาล ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๖ และระดับอาชีวศึกษา

๒.๑ ให้เรียนฟรี ๑๕ ปี ตั้งแต่อนุบาล ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โดยจัดค่าใช้จ่ายสนับสนุนทั้งค่าเล่าเรียน ตำรา วิชาเสริมพิเศษ นม ตลอดจนครูเฉพาะทาง เพื่อให้เด็กไทยทุกคนสามารถเรียนฟรีได้อย่างมีคุณภาพ

๒.๒ สร้างแกนหลักสูตรทุกช่วงชั้นปีที่เทียบเท่ามาตรฐานสากล เน้นความเก่งในด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และคอมพิวเตอร์

๒.๓ ยกกระดับอาชีวศึกษาทั้งระบบ โดยปรับเงินเดือนค่าตอบแทนของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาให้สูงขึ้นและสอดคล้องกับระดับฝีมือและทักษะการทำงานจริง โดยภาครัฐ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือ ก.พ. และสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ) ต้องเป็นผู้นำและแบบอย่างของการใช้ทักษะอาชีวศึกษาเป็นเกณฑ์การกำหนดค่าตอบแทน และความในงาน โดยให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร และจัดระบบการทดสอบระดับฝีมือ และทักษะ

๓. ระดับอุดมศึกษาขึ้นไป

๓.๑ ขยายกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับปริญญาตรี และอาชีวศึกษา สำหรับบุตรหลานครอบครัวที่ยากจนให้เพียงพอ

๓.๒ สนับสนุนความเป็นอิสระในด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษา

๓.๓ ส่งเสริมความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเพื่อให้เทียบเท่ากับต่างประเทศที่พัฒนาแล้ว

๔. การศึกษาตลอดชีวิต

๔.๑ ปรับบทบาท การศึกษานอกโรงเรียน ให้เป็น “สำนักงานการศึกษาตลอดชีวิต”

๔.๒ จัดให้มีศูนย์การศึกษาตลอดชีวิตในรูปแบบต่าง ๆ ตามความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่ เช่น พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ อุทยานประวัติศาสตร์ หอศิลป์ เป็นต้น

๕. การปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ

๕.๑ ปฏิรูปโครงสร้างและการบริหารจัดการ โดยการปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ และระดมทรัพยากร เพื่อการปรับปรุงการบริหารจัดการการศึกษาตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จนถึงระดับมหาวิทยาลัยอย่างจริงจังและเป็นเอกภาพ ตลอดจนส่งเสริมการกระจายอำนาจ และให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อนำไปสู่เป้าหมายคุณภาพทางการศึกษา โดยมุ่งเน้นคุณธรรมนำความรู้ อย่างแท้จริง

๕.๒ พัฒนาคู่มือเพื่อให้ได้ครูดี ครูเก่ง ลดภาระงานครูที่ไม่เกี่ยวกับการเรียน การสอน ให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์อย่างเต็มที่ ตลอดจนส่งเสริม ยกฐานะครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง

๕.๓ พัฒนาหลักสูตรในทุกระดับการศึกษา โดยเน้นการทำกิจกรรม เพื่อให้ให้นักเรียน นักศึกษาได้พัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์ พัฒนาความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเกิดความตระหนักในคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนปลูกฝัง ให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบ วินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม

๕.๔ ส่งเสริม สนับสนุนความรู้รักสามัคคีและการเรียนรู้ ปลูกจิตสำนึกและเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ ตลอดจนค่านิยมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น นโยบายด้านสาธารณสุข

พรรคไทยเข้มแข็งจะพัฒนาระบบสุขภาพครบวงจร โดยเน้นการเสริมสร้างสุขภาพสู่ความยั่งยืน ของประชาชน รวมทั้งการจัดและส่งเสริมให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ โดยผู้ไม่มีหลักประกันหรือผู้ยากไร้จะได้รับการดูแล รักษาฟรีอย่างมีมาตรฐาน เดียวกัน

เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์นี้ พรรคไทยเข้มแข็งมีนโยบายในด้านสาธารณสุขดังต่อไปนี้

๑. ใช้บัตรประชาชน รักษาฟรี ทั้งที่โรงพยาบาลรัฐและคลินิกเอกชนที่เข้าร่วมโครงการภายในจังหวัดเดียวกัน โดยจัดงบประมาณค่ารักษาพยาบาลต่อหัวไม่ต่ำกว่า ๒,๑๐๐ บาท
๒. ยกกระดับสถานอนามัย เป็น “โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล” โดยเน้นการส่งเสริม ป้องกันและฟื้นฟูสุขภาพ แต่ยังคงบทบาทด้านการรักษาพยาบาลเหมือนเดิม
๓. ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบหรือมีส่วนร่วมในการผลิตบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ด้วยการจัดสรรทุนและคัดเลือกบุคลากรในท้องถิ่นไปศึกษา ตามสถาบันต่าง ๆ และกลับมาทำงานในท้องถิ่นนั้น
๔. ให้อาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ทั่วประเทศ ปฏิบัติงานด้านสาธารณสุขเชิงรุก และมีค่าตอบแทน

นโยบายด้านสวัสดิการสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

พรรคไทยเข้มแข็งเห็นว่า ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา การพัฒนาประเทศจะมุ่งเน้นการเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นสิ่งสำคัญ โดยไม่ให้ความสำคัญกับ “คน” อย่างจริงจังเท่าที่ควร ส่งผลให้ความเหลื่อมล้ำหรือช่องว่างระหว่างคนกลุ่มต่าง ๆ มีมากขึ้น คนที่แข็งแรงกว่าเป็นผู้ได้เปรียบคนที่อ่อนแอกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ ซึ่งต้องเผชิญกับปัญหานานับประการ แม้จะมีความพยายามจัดสวัสดิการในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อดูแลสวัสดิการประชาชนในขั้นพื้นฐาน เช่น การศึกษา การรักษาพยาบาล กระนั้นก็ตาม ก็ยังคงมีช่องว่างอยู่มาก พรรคไทยเข้มแข็งเชื่อว่าเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องสร้างระบอบสวัสดิการสังคมที่ดี และมั่นคง เพื่อดูแลประชาชนตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย โดยความร่วมมือจากทุกฝ่ายคือ ภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคเอกชน อย่างน้อยเพื่อเป็นหลักประกันขั้นพื้นฐานให้ประชาชนมีสิทธิดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ดังกล่าว พรรคไทยเข้มแข็งมีแนวนโยบายในด้านสวัสดิการสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ดังต่อไปนี้

๑. จัดให้มีเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตั้งแต่อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป คนละไม่ต่ำกว่า ๕๐๐ บาทต่อเดือน
๒. จัดให้มีลานกีฬาทุกหมู่บ้าน ทุกชุมชน
๓. สนับสนุนโครงการดาวเยาวชนด้านกีฬา และวิชาการ

๔. ส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างหญิงชายด้วยมาตรการที่หลากหลาย เช่น ปรับปรุง แก้ไขกฎหมายที่ไม่เป็นธรรม และขจัดการกระทำที่เลือกปฏิบัติต่อสตรี

๕. ส่งเสริมสวัสดิการการออมภาคชุมชน โดยรัฐจัดเงินสมทบให้เท่าจำนวนเงินสวัสดิการการออมภาคชุมชน เพื่อดูแลสมาชิกทุกคนยามชรา โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ได้รับการดูแลโดยระบบสวัสดิการอื่น ๆ

๖. จัดให้มีกลไกการดูแลผู้พิการ ผู้ทุพพลภาพอย่างเป็นระบบ รวมทั้งการจัดทำและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ทางเท้า บาดวิถี เครื่องหมายจราจร และจัดให้มีศูนย์บริการผู้พิการ ผู้ทุพพลภาพครบวงจร เป็นต้น

๗. จัดให้มีกลไกเสริมสร้างสถาบันครอบครัวอย่างเป็นระบบ

๘. ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย ทั้งการเป็นผู้เช่าที่อยู่อาศัย ในราคาที่จ่ายได้ และการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ซึ่งรวมถึงกลุ่มผู้มีรายได้น้อยที่ต้องการที่อยู่อาศัยราคาถูกจากรัฐ และกลุ่มผู้มีรายได้น้อยปานกลางที่ต้องการซื้อที่อยู่อาศัยโดยผ่อนชำระ แต่ยังคงขาดระบบเงินกู้ระยะยาว ในอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสมอย่างพอเพียง และโดยมาตรการคุ้มครองผู้บริโภค

๙. ปรับปรุงกฎหมายและระบบการจัดการเคหะภาครัฐ โดยเน้นการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพอาคารสภาพชุมชนและการดูแลผู้มีรายได้น้อยและปานกลางเป็นสำคัญ รวมทั้งให้ประชาชนที่อยู่ในระบบการเคหะของรัฐและชุมชนทั่วไปมีส่วนร่วมพิจารณาตัดสินใจในการดำเนินการ โครงการที่จะมีผลกระทบต่อ การอยู่อาศัยและวิถีชีวิตของตน

๑๐. ปรับปรุงการดำเนินการและการให้บริการของกองทุนประกันสังคมและกองทุนบำเหน็จ บำนาญข้าราชการ โดยเน้นการให้สิทธิประโยชน์แก่สมาชิก การให้บริการด้านสวัสดิการและการเป็น แหล่งเงินกู้ต้นทุนต่ำของสมาชิก

นโยบายด้านแรงงาน

พรรคไทยเข้มแข็งตระหนักดีว่า แรงงานเป็นทรัพยากรที่มีค่าของประเทศ ด้วยเหตุนี้ พรรคจึงกำหนดเป้าหมายในการจะสนับสนุน ปรับปรุงการพัฒนาแรงงานไทยให้มีความรู้มีฝีมือ เพื่อยกระดับมาตรฐานการทำงานและทัศนคติที่เหมาะสม เพิ่มรายได้ให้เพียงพอกับความรู้และทักษะการทำงาน จะให้การคุ้มครองแรงงานให้มีรายได้ ชั่วโมงทำงาน วันหยุด สวัสดิการในด้านต่าง ๆ เช่น กรณีเจ็บป่วย กรณีแรงงานชราภาพ เป็นต้น พร้อมทั้งให้มีหลักประกันที่เหมาะสม ยกย่องการคุ้มครองแรงงาน ความปลอดภัยในการทำงาน ส่งเสริมการรวมตัวกันเป็นสหภาพแรงงาน จะส่งเสริมและการอำนวยความสะดวก และคุ้มครองแรงงานไทยที่จะไปทำงานในต่างประเทศ

พรรคไทยเข้มแข็งได้กำหนดนโยบายในด้านแรงงานไว้ ดังนี้

๑. จัดทำแผนแม่บทการผลิตกำลังแรงงานให้ตรงกับความต้องการของภาคการผลิตในประเทศและความต้องการแรงงานไทยในต่างประเทศ

๒. จัดให้มีกฎหมายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน โดยให้มี “กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองสุขภาพความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการ”

๓. สถานประกอบการที่จ้างแรงงานกลุ่มพิเศษ (ผู้พิการ, ผู้สูงอายุ) จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี

๔. ส่งเสริมผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และปริญญาตรี เข้ารับการอบรมพัฒนาฝีมือก่อนเข้าสู่ระบบการจ้างงาน เพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน

๕. สร้างแรงจูงใจทางภาษีและสิทธิประโยชน์ให้แก่นายจ้างและลูกจ้างในการพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในสถานประกอบการ

๖. ยกเว้นมาตรฐานการคุ้มครองแรงงาน ดังนี้

๖.๑ การปรับอัตราค่าจ้างให้เหมาะสมกับความสามารถในการทำงานและสถานะสังคมและเศรษฐกิจ

๖.๒ ยกเว้นมาตรฐานการคุ้มครองแรงงานเด็กและสตรี

๖.๓ ให้สามเษมาหยุด เพื่อดูแลภรรยาหลังคลอดบุตร ได้เป็นเวลาไม่เกิน ๑๕ วัน โดยได้รับเงินชดเชยค่าจ้างจากสำนักงานประกันสังคม

๖.๔ ยกเว้นการดำเนินงานของกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง เพื่อคุ้มครองลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างโรงงานเลิกกิจการ ให้ได้รับเงินค่าชดเชย

๖.๕ ส่งเสริมการจัดสวัสดิการเพิ่มขึ้นในสถานประกอบการ

๖.๖ ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน เพื่อลดชั่วโมงการทำงานให้น้อยลง เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของแรงงาน

๗. ปฏิรูปการจัดส่งแรงงานไทยไปยังต่างประเทศ ให้การดูแลครบวงจร

๘. ปรับปรุงกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ขยายความคุ้มครองให้ทั่วถึงแรงงานทุกประเภท

๙. ปฏิรูประบบประกันสังคม ให้มีการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ โปร่งใส และขยายความคุ้มครองถึงบุตรและคู่สมรสของผู้ประกันตนในเรื่องการเจ็บป่วย รวมทั้งเพิ่มสิทธิประโยชน์อื่น ๆ เพิ่มเติมให้ผู้ประกันตน

๑๐. จัดระบบแรงงานต่างด้าว โดยเน้นการเข้าเมืองอย่างถูกต้องกฎหมาย เน้นความมั่นคง และการมีงานทำของแรงงานไทย

๑๑. จัดตั้งและส่งเสริมสถานดูแลเด็กอ่อนในสถานประกอบการ โดยนำค่าใช้จ่ายมาคำนวณ หักภาษีนิติบุคคลได้

๑๒. จัดระบบแรงงานสัมพันธ์และระบบไตรภาคีที่ผู้ทำงานมีสิทธิ เลือกผู้แทนของตน และคุ้มครองผู้ดำเนินการจัดตั้งสหภาพแรงงาน

๑๓. สนับสนุนการจ้างผู้เชี่ยวชาญแรงงานต่างด้าวในอุตสาหกรรมเป้าหมาย รวมทั้งให้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี

นโยบายด้านการคุ้มครองผู้บริโภค

พรรคไทยเข้มแข็งจะให้ความสำคัญกับการคุ้มครองผู้บริโภคที่นับวันจะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมาก และมีผลกระทบโดยตรงกับประชาชน ผู้บริโภคส่วนใหญ่ถูกเอาเปรียบจากผู้ประกอบการที่ไม่สุจริต การตรวจสอบโดยภาครัฐก็ยังมีขีดประสิทธิภาพ รวมทั้งยังขาดองค์กรผู้บริโภคที่จะทำหน้าที่ผลักดัน กฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับ เพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภคของรัฐดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผล และเกิดประโยชน์ต่อผู้บริโภคอย่างเป็นรูปธรรม

พรรคไทยเข้มแข็งจึงกำหนดนโยบายด้านการคุ้มครองผู้บริโภคไว้ ดังนี้

๑. จัดตั้ง “องค์การอิสระผู้บริโภค” ให้เกิดขึ้นโดยเร็ว รวมทั้งจัดงบประมาณให้เพียงพอ

๒. ให้มี “คณะกรรมการกลางเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค” ทำหน้าที่กำกับดูแลการบังคับใช้กฎหมาย ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคทั้งหมด ครอบคลุมทุกกระทรวง กรม เพื่อให้งานคุ้มครองผู้บริโภค มีความเป็นเอกภาพมีเป้าหมาย ทิศทาง ชัดเจนและบังเกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพ จริงจัง

๓. ปรับปรุงกฎหมายและกฎ ระเบียบต่าง ๆ ให้สมาคมที่เกี่ยวข้องกับผู้บริโภคมีอำนาจ ฟ้องแทนผู้บริโภคได้

๔. ผลักดันให้การคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งด้านฉลาก โฆษณาและสัญญา มีผลทางปฏิบัติ ในการคุ้มครองผู้บริโภคให้ทันต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

๕. ปรับปรุงกฎหมายและออกกฎหมายใหม่ เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น เช่น พระราชบัญญัติ ว่าด้วยความรับผิดชอบต่อนักค้าและบริการ เป็นต้น

นโยบายด้านกีฬา

การพัฒนากีฬาของประเทศไทยที่ผ่านมานับว่ามีการพัฒนาเป็นลำดับ หากแต่ว่าการพัฒนาที่ไม่ต่อเนื่องเกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้งเมื่อมีการเปลี่ยนผู้รับผิดชอบ ทำให้การพัฒนากีฬาของไทยสะดุดชะงักเป็นช่วง ๆ ตลอดมา พรรคไทยเข้มแข็งมีนโยบายที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยใช้การกีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในทุกพื้นที่ ทุกระดับ ให้เป็นคนที่มีสุขภาพอนามัยที่แข็งแรง มีพลานามัยที่สมบูรณ์ ฝึกให้เป็นคนมีระเบียบวินัย เคารพในกฎกติกา การสร้างความสามัคคี มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และในขณะเดียวกันก็มีนโยบายให้การสนับสนุนทั้งภาคเอกชนและภาครัฐให้มีหน้าที่ส่งเสริมการกีฬาตั้งแต่ระดับเยาวชนขึ้นไป เพื่อสร้างความเป็นเลิศทางการกีฬา และให้มีนักกีฬาสมัครเล่นและนักกีฬาอาชีพที่มีความสามารถมากขึ้น รวมทั้งการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการพัฒนากีฬาของประเทศ

พรรคไทยเข้มแข็งจึงมีนโยบายด้านการกีฬาไว้ ดังนี้

๑. ให้มีคณะกรรมการประสานงานแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ เพื่อกำกับติดตามประเมินผลแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติให้เป็นตามกรอบ วิสัยทัศน์ ทิศทางการพัฒนากีฬาอย่างจริงจัง
๒. ส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพิ่มมากขึ้น โดยจัดให้มีบุคลากร ผู้นำการออกกำลังกายประจำศูนย์กีฬาตำบลทุกตำบล
๓. พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรพลศึกษาทุกระดับชั้น และจัดให้มีครูพลศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อยโรงเรียนละ ๑ คน ภายใน ๔ ปี
๔. จัดสร้างลานกีฬาให้ครบทุกหมู่บ้าน ทุกชุมชน
๕. ปรับปรุงกฎหมายการกีฬาและจัดให้มีกฎหมายกีฬาอาชีพ กฎหมายกองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ และกฎหมายอื่น ๆ เพื่อเป็นเครื่องมือการบริหารจัดการด้านการกีฬา
๖. จัดตั้ง พัฒนา ศูนย์ฝึกกีฬาระดับชาติและภูมิภาค เพื่อเป็นที่ฝึกซ้อมและเก็บตัวนักกีฬา
๗. ให้มีคณะกรรมการวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งชาติ เพื่อจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาทำหน้าที่เป็นสถาบันการวิจัยทางด้านกีฬา เพื่อพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ
๘. ให้องค์กรปกครองท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านเจ้าหน้าที่กีฬา กิจกรรมและสถานกีฬา ลานกีฬา ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

๕. ส่งเสริม สนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬา โดยกำหนดให้ค่าใช้จ่ายของภาคเอกชน ในการจัดสร้างสถานกีฬา ทั้งในสถานประกอบการ หรือการจัดสร้างแล้วยกให้รัฐฯ หรือการบริจาคสมทบกองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติให้นำมาหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีรายได้เต็มจำนวน และสนับสนุนด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาที่สร้างชื่อเสียงในระดับชาติ

๑๐. ลดภาษีนำเข้าอุปกรณ์กีฬาที่ผลิตไม่ได้ในประเทศ เพื่อส่งเสริมกระตุ้นการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น

๑๑. สนับสนุนผู้ประกอบการไทยที่ผลิตชุดกีฬา อุปกรณ์กีฬาในประเทศให้ได้มาตรฐาน เพื่อทดแทนการนำเข้าและส่งเสริมการส่งออก

๑๒. ส่งเสริมกีฬาไทยให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง และได้รับการยอมรับจากสากลยิ่งขึ้น
นโยบายด้านป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

พรรคไทยเข้มแข็งตระหนักดีว่า ยาเสพติดเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อประเทศชาติและประชาชน ถ้าไม่รีบป้องกันหรือแก้ไขอย่างจริงจังและบังคับใช้กฎหมายโดยเคร่งครัดแล้ว ก็จะมีผลทำให้สังคมอ่อนแอ รัฐต้องใช้จ่ายเงินมากมายเพื่อรักษาเยียวยาสุขภาพของผู้ติดยาเสพติด ทั้งก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมทั้งในประเทศและในลักษณะอาชญากรข้ามชาติ

พรรคไทยเข้มแข็งมีนโยบายที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นเรื่องสำคัญและเร่งด่วน ดังนี้

๑. เน้นการแก้ปัญหายาเสพติดอย่างเป็นระบบครบวงจร ทั้งทางด้านการป้องกัน ด้านการปราบปราม ด้านการบำบัดรักษา ด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

๒. ปรับปรุงกฎหมายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และบังคับใช้กฎหมายโดยเคร่งครัด

๓. การขยายความร่วมมือระหว่างประเทศในการแก้ปัญหายาเสพติด

นโยบายด้านสื่อมวลชน

พรรคไทยเข้มแข็งจะส่งเสริมสิทธิ เสรีภาพของสื่อมวลชนทุกประเภท จะสนับสนุนการให้ข่าวสารต่อประชาชนอย่างตรงไปตรงมา จะไม่แทรกแซงสื่อไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม จะร่วมกันกับสมาคมวิชาชีพของสื่อมวลชนทุกประเภท เพื่อให้สื่อดำรงไว้ซึ่งการเสนอข่าวที่เป็นกลางและเที่ยงธรรมตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ จะยกเลิกกฎหมายที่ขัดต่อสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชนโดยเร่งด่วน

ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญและที่สำคัญก็คือการให้สื่อมีความอิสระ มีเสรีภาพและเป็นสื่อเพื่อสาธารณะอย่างแท้จริง

พรรคไทยเข้มแข็งจึงกำหนดนโยบายด้านสื่อมวลชนไว้ ดังนี้

๑. จัดให้มีกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อ เพื่อให้สื่อมีเสรี มีอิสระ ปราศจากการแทรกแซง และมีความรับผิดชอบต่องสังคม รวมทั้งยกเลิกและปรับปรุงกฎหมายที่ขัดต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนและสื่อมวลชนตามรัฐธรรมนูญ อาทิ กฎหมาย ว่าด้วยวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๔๕๘ กฎหมาย ว่าด้วยวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๕๘ เป็นต้น

๒. ใช้กลไกกฎหมายในการกำกับให้สื่อดำเนินตามกฎเกณฑ์ เพื่อป้องกันการเอาเปรียบผู้บริโภค เช่น การโฆษณาเกินเวลา การโฆษณาแฝง หรือการใช้สื่อเพื่อประโยชน์ส่วนตน แก้ไขปัญหาการมีอำนาจเหนือตลาดของผู้ประกอบการสื่อรายใหญ่ที่มีส่วนแบ่งทางการตลาดสูง เพื่อไม่ให้มีการกีดกันผู้ประกอบการรายใหม่เข้าสู่ตลาด รวมทั้งไม่ให้มีการควบรวมกิจการสื่อที่จะส่งผลกระทบต่อความรู้ข่าวสารอันหลากหลายของประชาชน

๓. สนับสนุนให้มีสื่อเพื่อสาธารณะ โดยใช้เงินจาก “กองทุนพัฒนากิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์” โดยมี “คณะกรรมการบริหารสื่อสาธารณะ” ที่ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ จากหลากหลายอาชีพและพื้นที่บริการ

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนวิทยุชุมชน เคเบิลทีวีท้องถิ่น และกิจกรรมของสื่อมวลชน ที่มีผลตอบแทนเชิงพาณิชย์ต่ำแต่เป็นประโยชน์กับสังคม โดยจัดสรรเงินจาก “กองทุนพัฒนากิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์เพื่อประโยชน์สาธารณะ” ในการจัดทำคลังข้อมูลสื่อเพื่อสาธารณะ นโยบายด้านองค์กรพัฒนาเอกชน

พรรคไทยเข้มแข็งตระหนักดีว่าองค์กรพัฒนาเอกชน นับวันจะมีความสำคัญและมีบทบาทเพื่อสาธารณชนและผลประโยชน์ของประเทศชาติมากยิ่งขึ้น และยังเป็นกำลังสำคัญและมีศักยภาพในการร่วมกันแก้ปัญหาและพัฒนาสังคมแทนหน่วยงานของรัฐได้ในบางกรณี

พรรคไทยเข้มแข็งจึงมีนโยบายไว้ ดังนี้

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรพัฒนาเอกชนมีบทบาทอย่างแท้จริงตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ และเป็นกลไกหนึ่งสำหรับการช่วยภาครัฐแก้ไขปัญหา และร่วมพัฒนาประเทศ

๒. สนับสนุนการเงินแก่องค์กรพัฒนาเอกชน

นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พรรคไทยเข้มแข็งเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุง แก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นการเร่งด่วน เพราะนับวันปัญหาเหล่านี้ จะมีผลกระทบกับธรรมชาติและสิ่งมีชีวิตไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือสัตว์ ต้นไม้ พืชพันธุ์ธัญญาหาร และจะเกิดปัญหาอื่นตามมา เช่น การขาดแคลนน้ำ การเกิดมลพิษในน้ำและอากาศ การเกิดปัญหาภาวะโลกร้อน

พรรคไทยเข้มแข็งจึงมีนโยบายไว้ ดังนี้

๑. สนองโครงการพระราชดำริทางด้านสิ่งแวดล้อมทุกโครงการอย่างจริงจัง
  ๒. เร่งรัดการจัดทำแนวเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยจัดแบ่งประเภทที่ดินระหว่างที่ดินของรัฐกับที่ดินของเอกชนให้ชัดเจน
    ๓. สนับสนุนด้วยมาตรการทางภาษีและสิทธิต่าง ๆ กับผู้ประกอบการที่ร่วมโครงการแก้ปัญหาโลกร้อนและการลดมลพิษ
    ๔. ให้มีระบบเตือนภัยล่วงหน้าและระบบช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติ ครอบคลุมทุกแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งที่มีความเสี่ยงต่อภัยพิบัติธรรมชาติ
    ๕. จัดทำโครงการเพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติโดยเฉพาะจัดทำแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภคให้แล้วเสร็จทุกหมู่บ้านภายใน ๔ ปี
    ๖. สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสร้างศูนย์กำจัดขยะกลางที่มีขนาดใหญ่ทุกจังหวัดเพื่อใช้กำจัดขยะของทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือชุมชน
    ๗. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเครือข่ายภาคประชาชนในรูปแบบสมาชิกสิ่งแวดล้อมเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
    ๘. จัดให้มีระบบบริหารจัดการน้ำในระดับประเทศ เพื่อสนองต่อความต้องการทั้งการเกษตร อุตสาหกรรม และการบริโภค โดยยังปกป้องรักษาสภาพธรรมชาติของทรัพยากรน้ำให้ยั่งยืน
- นโยบายด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม เป็นเอกลักษณ์และรากฐานสำคัญในการสร้างชาติ ให้เกิดความสามัคคี มั่นคง และดำรงไว้ซึ่งความเป็นไทย

พรรคไทยเข้มแข็งตระหนักถึงความสำคัญของศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ซึ่งเป็นรากเหง้าของความเจริญรุ่งเรืองและเป็นทุนทางสังคมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง โดยมีนโยบายที่สำคัญ ดังนี้

๑. ปรับปรุงองค์กรรับผิดชอบด้านศาสนา เพื่อให้การบริหารจัดการ ส่งเสริม ทำนุ บำรุง ศาสนาโดยรัฐ มีความเป็นเอกภาพและประสิทธิภาพ

๒. ส่งเสริมการศึกษาของสงฆ์ และบุคลากรของศาสนาอื่น เพื่อนำหลักธรรมทางศาสนา มาใช้ในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม และการพัฒนาสังคม

๓. ส่งเสริมการทำนุ บำรุง รักษาศิลปวัฒนธรรมไทยทุกด้าน รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทย ให้เจริญด้วยการศึกษา ค้นคว้า วิจัย พัฒนาและพัฒนาเพื่อความเจริญมั่นคงของชาติ

๔. สนับสนุนการลงทุนและการนำเทคโนโลยีมาใช้ทางด้านศิลปะ วัฒนธรรม เพื่อการเผยแพร่ ผู้สังคมโลกและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ เช่น การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย ผ่านสื่อ รูปแบบต่าง ๆ

๕. ส่งเสริมดูแลรักษา ทำนุ บำรุง โบราณสถาน โบราณวัตถุ พิพิธภัณฑสถาน หอศิลป์ และศิลปวัตถุ เป็นต้น

นโยบายด้านการสร้างสังคมให้มีคุณธรรม

พรรคไทยเข้มแข็งตระหนักดีว่า ความทางด้านเศรษฐกิจและการที่วิทยาการทางด้านเทคโนโลยี ได้เจริญอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้สังคมไทยเป็นสังคมแบบวัตถุนิยมและบริโภคนิยม จริยธรรมของสังคมได้เสื่อมถอยลงไปมากจนน่าเป็นห่วง ฝ่ายการเมืองซึ่งเป็นองค์กรสูงสุดทางการบริหาร ที่จะต้องเป็นผู้นำในเรื่องคุณธรรมก็ละเลยที่จะเป็นแกนนำหรือตัวขับเคลื่อนทางด้านจริยธรรม อันเนื่องมาจากส่วนใหญ่เข้ามามีอำนาจด้วยการใช้อิทธิพลและอำนาจเงิน

พรรคจึงมีนโยบายที่จะนำพาสังคมแห่งคุณธรรมให้กลับคืนมา ดังนี้

๑. ให้มี “ประมวลจริยธรรม” ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยจัดตั้ง “คณะกรรมการคุณธรรมจริยธรรมแห่งชาติ” ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ตรวจการแผ่นดิน ภายใน ๖ เดือน

๒. จัดตั้ง “ธนาคารความดี” เพื่อเป็นศูนย์ข้อมูลบันทึกความดีของคนในชาติทุกระดับ ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

๓. จัดตั้งสมาชิชายุวจริยธรรมแห่งชาติทั่วประเทศ เพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ตั้งแต่ระดับเยาวชน

๔. บรรจุเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ไว้ในหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ

ข้อบังคับพรรคไทยเข้มแข็ง

พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อบังคับพรรคไทยเข้มแข็ง พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยที่ประชุมคณะผู้จัดตั้งพรรคไทยเข้มแข็ง เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้ เพื่อเป็นแนวทางและหลักเกณฑ์ในการบริหารพรรคและการดำเนินกิจการทางการเมืองของพรรคให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคไทยเข้มแข็ง พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง เป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคไทยเข้มแข็ง” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า THAI KHEM KHANG PARTY ชื่อย่อภาษาไทย “ทข.” ชื่อย่อภาษาอังกฤษ “TKK.”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมาย

(๑) พรรคไทยเข้มแข็งใช้ภาพเครื่องหมายมีรูปลักษณะดังปรากฏ ต่อไปนี้

โดยมีคำอธิบาย ดังนี้ รูปแผ่นดินไทยสีขาว แสดงความเป็นปึกแผ่น ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่มีการแบ่งแยก อยู่กันด้วยความสะอาดบริสุทธิ์ ภายใต้วงกลมมีช่อดอก ช่อใบของพืชพันธุ์ธัญญาหาร สะท้อนถึงความอุดมสมบูรณ์ของแผ่นดินไทย อันเป็นเป้าหมายของพรรคที่มุ่งดำเนินกิจกรรมทางการเมือง เพื่อสร้างให้ประเทศไทยเข้มแข็ง

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่พรรคไทยเข้มแข็ง ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๓๘๕ หมู่ที่ ๑ ถนนบ้านหน้าควนดั่ง - บ้านพรุ ตำบลควนดั่ง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา รหัสไปรษณีย์ ๙๐๑๑๐

ข้อ ๖ สาขาพรรคที่ได้รับอนุมัติจัดตั้ง ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่า พรรคไทยเข้มแข็ง สาขาจังหวัด.....เขตเลือกตั้งที่.....

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๗ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด หรือผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ ซึ่งได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๕) ไม่ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ

(๗) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๘ การสมัครเป็นสมาชิกพรรค ให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคด้วยตนเอง พร้อมด้วยเอกสารประกอบตามที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด และให้คำรับรองว่าตนมิได้เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น โดยมีสมาชิกพรรครับรองไม่น้อยกว่าสองคน ตามสถานที่ที่พรรคกำหนด

ให้นายทะเบียนสมาชิกพรรคเสนอใบสมัครสมาชิกพรรคต่อคณะกรรมการบริหารพรรค พิจารณาพร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับสมาชิกแล้ว สมาชิกผู้นั้น มีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๙ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรค ต้องทำเป็นหนังสือ มีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสองคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรค หรือนายทะเบียนสมาชิกสาขา แล้วแต่กรณี และให้ส่งวนคำคัดค้านนั้น ๆ ไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๐ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกพรรค โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือว่าเป็นที่สุด

ข้อ ๑๑ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๗

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๖๔ วรรคสอง

(๕) พรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง เลิก หรือยุบไป

(๖) เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองในขณะเดียวกันเกินกว่าหนึ่งพรรคการเมือง

การลาออกจากสมาชิกพรรคตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ถือว่าสมบูรณ์ เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อ นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรค มีมติคัดค้านว่า มติดังกล่าวมีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยว่า มติดังกล่าวมิได้มีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพ สิ้นสุดลง นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า มติดังกล่าวมีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่น ได้ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย หรือจะคงสมาชิกภาพของพรรคเดิมต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๒ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการรับสมัครสมาชิกให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าพันคน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย สมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาค และจังหวัดที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๓ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั่วไปที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือคณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการ หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

(๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

(๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย

(ก) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค

(ข) เป็นผู้ที่จะพร้อมที่จะเสียสละ และพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรค และอุดมการณ์ของพรรคจนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค

(ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรคศึกษาอย่างถ่องแท้ เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป

(ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่องจนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๑๔ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง

(๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

(๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๕ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมี ดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรค เพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) พระราชกฤษฎีกาส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเอง และครอบครัวและจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พระราชกฤษฎีกาสวัสดิการคุ้มครองจากอุบัติเหตุ อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) พระราชกฤษฎีกาให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๖ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภา เป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปแบบขององค์กรชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชม หรือเข้าฟังการอภิปราย หรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๓ เพื่อให้สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรคร่วมกันสร้างพรรคให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพ เป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทย จึงกำหนดวินัยดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรคและกรรมการสาขาพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝักใฝ่ต่อระเบียบ ข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรคและกรรมการสาขาพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรคและกรรมการสาขาพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกัน หรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรคและกรรมการสาขาพรรคต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐ หรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พึงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภาสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๑๔ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรคและกรรมการสาขาพรรคควร ได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์

(๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

- (๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค
- (๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละ และให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น
- (๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง
- (๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเอง เพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพของพรรค
- (๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรี เกียรติยศ ชื่อเสียงและวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๑๕ ให้มีกรรมการคณะหนึ่ง เป็นคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) เภรัญญิกพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรค โดยการลงคะแนนลับ ตามลำดับ ดังนี้

- (๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน
- (๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๑๕
- (๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสมและการเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกิ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิก เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก โดยให้ยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรคหรือผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่แทนหัวหน้าพรรค

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ

(๕) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมใหญ่ออก

(๖) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออก หรือขาดจากสมาชิกภาพ ให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๗) ตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะ รวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างซึ่งต้องกระทำภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่ง หัวหน้าพรรคตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ หรือครบวาระ และนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมือง จะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ยกเว้นกรรมการบริหารพรรคที่พ้น จากสมาชิกภาพของพรรค

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรคและมติของที่ประชุมใหญ่พรรค
(๒) ออกกฎ ระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค

(๓) ควบคุมไม่ให้พรรคการเมืองและผู้ซึ่งพรรคการเมืองส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งใช้เงินวงเงิน ตามที่กฎหมายกำหนด

(๔) จัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน ให้จัดสรรเป็น จำนวนรวมโดยพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมืองเสนอไว้ในบัญชีรายชื่อแต่ละบัญชี ที่ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้จัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคเป็นรายบุคคล

(ค) ค่าใช้จ่ายที่จัดสรรตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

(๕) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภา ของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

- (๖) อนุมัติและขุดเล็กการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค
- (๗) เลิกพรรค
- (๘) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค
- (๙) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค
- (๑๐) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค
- (๑๑) พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค
- (๑๒) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- (๑๓) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว
- (๑๔) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ
- (๑๕) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎ ระเบียบของพรรค
- ข้อ ๒๔ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้
- (๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้
- (ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค
- (ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค
- (ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว
- (ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎ ระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ ตามที่เลขานุการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เภรณญกพรรคมีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และงบการเงินของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรคมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรับสมาชิกและการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิก

(๗) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(ก) แลลงมติที่ประชุมของพรรคและแลลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามทีคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๘) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๒๕ การพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบสัดส่วนของพรรคการเมือง ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองและคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง

ในการพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจากรายชื่อตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) รายชื่อผู้ซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบ

(๒) รายชื่อบุคคลอื่นที่เห็นสมควร

มติคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองที่ให้ส่งผู้ใดเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้เป็นที่สุด

หมวด ๙

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๒๖ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา

ข้อ ๒๗ ในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรคตามความประสงค์ของสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ

ข้อ ๒๘ การจัดตั้งสาขาพรรคให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรครวบรวมสมาชิกของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน โดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในจังหวัดนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาพรรคต่อสำนักงานใหญ่พรรคเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๒๘ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้จังหวัดใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคดังกล่าว ต้องมีสมาชิกของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

ข้อ ๓๐ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๗) โฆษกสาขาพรรค
- (๘) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๓๒ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่และให้ลงคะแนนลับตามลำดับ ดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๓๐
- (๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)
- (๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรค จะต้องเป็นผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๓ ให้สาขาพรรคการเมืองมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่ายและงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรค เพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงาน โครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคในรอบสามเดือนและภายในหกสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๔ กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ประธานสาขาพรรค

(ก) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของสาขาพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานการประชุม

(ค) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนดำเนินการประชุม

(ง) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดตั้งขึ้นเพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ในกรณีประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ที่มีตำแหน่งรองลงมาลำดับต้น ทำหน้าที่แทน

(๒) รองประธานสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรค มอบหมาย

(๓) เลขานุการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของสาขาพรรค ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรค มอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากประธานสาขาพรรคในกิจการที่ประธานสาขาพรรคมอบหมาย ให้ปฏิบัติ

(ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค

(๔) รองเลขานุการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๕) ทรัพย์สินสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมรายรับ - รายจ่าย บัญชีทรัพย์สิน หนี้สินและงบการเงินของพรรค ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคมีอำนาจรับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค

(๗) โฆษกสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) แถลงมติที่ประชุมและกิจการต่าง ๆ ของสาขาพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๘) กรรมการอื่นของสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรค

หรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๕ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่ง คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง หรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคมีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

ในกรณีที่มิเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่ง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๖ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๓๕

(๓) ลาออก โดยให้ยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรคหรือผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่แทนหัวหน้าพรรค

(๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๓๗ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๓๘ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อแสดงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๙ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคครบตามที่กำหนดในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว หากต่อมาภายหลังมีสาขาพรรคการเมืองไม่ครบตามมาตรา ๒๖ ให้ดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ครบตามมาตรา ๒๖ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรคการเมือง

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน

ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรคการเมือง จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ หรือไม่น้อยกว่าสองพันคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากัน มีสิทธิเข้าชื่อกันให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคการเมือง

ข้อ ๔๑ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองมี ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งหมด

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง

(๓) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๔๒ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๔๑ มาประชุมไม่น้อยกว่าสองร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๓ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๔ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคการเมือง

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมือง

(๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมือง รองหัวหน้าพรรคการเมือง เลขาธิการพรรคการเมือง รองเลขาธิการพรรคการเมือง เภรัณยูภักดิ์พรรคการเมือง นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง โฆษกพรรคการเมือง และกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมือง

- (๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง คณะกรรมการนโยบายพรรคการเมืองและคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคการเมือง
- (๕) รายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา
- (๖) แผนการดำเนินการสำหรับปีต่อไป โดยเฉพาะการหารายได้ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง และการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง
- (๗) การแต่งตั้งผู้สอบบัญชีและการรับรองงบการเงินประจำปีของพรรคการเมือง
- (๘) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ประธานสาขาพรรคการเมือง ไม่น้อยกว่าสี่สาขา หรือตัวแทนสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าร้อยคน
- (๙) กิจการอื่นตามที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- การลงมติเลือกบุคคลตามข้อ ๔๓ (๓) และ (๔) ให้ลงคะแนนลับ
- ข้อ ๔๕ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกคราว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๖ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง และหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลาและสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๔๗ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๘ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๔๕ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งก่อนการประชุมใหญ่ประจำปีของพรรคการเมือง และในกรณีที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไปหรือเป็นการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อให้ความเห็นชอบในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบสัดส่วนในกลุ่มจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสาขาพรรคการเมืองนั้น

ข้อ ๕๐ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
- (๒) สมาชิกของสาขาพรรคไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๑ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๒ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

- (๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- (๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุ วัน เวลาและสถานที่ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๔ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อเดือน และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษ จะต้องมีการหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๕ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๖ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๗ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงินทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้ประธานสาขาพรรคการเมืองจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรคการเมืองและรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมืองเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคการเมือง

ข้อ ๕๘ บัญชีของพรรคการเมืองและบัญชีของสาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๓) บัญชีแยกประเภท
- (๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชี ต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วนบัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๒

รายได้ของพรรคการเมือง การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

และค่าบำรุงพรรคการเมืองและการบริจาคแก่พรรคการเมือง

ข้อ ๕๙ พรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง

(๒) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรค

(๓) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมหาทุนของพรรค

(๔) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ได้จากการบริจาคแก่พรรคการเมือง

(๕) เงินอุดหนุนจากกองทุน

(๖) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ข้อ ๖๐ สมาชิกพรรคการเมืองอาจเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๑ การบริจาคแก่พรรคการเมือง ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง และประกาศของนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๓

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๖๒ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่า ได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๖๓ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๖๒ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคน ทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล

หัวหน้าพรรค มีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหาขึ้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามิมูล ให้เสนอข้อกล่าวหาพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกไม่เกินกว่าห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๖๔ ในการพิจารณาข้อกล่าวหา สมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๖๕ เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ตำหนิสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการและมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๖๖ การพ้นจากสมาชิกพรรคกรณีเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามข้อ ๖๕ วรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ วรรคท้าย

หมวด ๑๔

การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

ข้อ ๖๗ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคจะทำได้ ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๖๘ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) ผู้ตัดสินใจมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่พรรคออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกพรรคที่มาประชุม

หมวด ๑๕

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๕ พรรคมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้น สมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นแต่สิ้นสภาพ เลิก หรือยุบตามกฎหมาย

ข้อ ๗๐ การเลิกพรรคและสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๑ ในกรณีที่พรรคการเมืองต้องสิ้นสภาพ เลิก หรือยุบ ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือภายหลังจากการชำระบัญชีแล้ว ตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคไทยเข้มแข็ง

คณะกรรมการบริหารพรรคไทยเข้มแข็ง จำนวน ๑๒ คน ดังนี้

๑. นายมนัส พานิช	หัวหน้าพรรค
๒. นายสมจิตร นพรัตน์	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายประธาน พรหมอ่อน	เลขาธิการพรรค
๔. นายอำนาจ ชูชื่น	รองเลขาธิการพรรค
๕. นางสาวภิรม โชติระโส	เหรัญญิกพรรค
๖. นางสาวนันทิยา เนตรเจริญ	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๗. นายอภิชา ญัฐประภาเสถียร	โฆษกพรรค
๘. นายธน บัญตามชู	กรรมการบริหารพรรค
๙. นายธรรมสินธุ์ คำนวนสินธุ์	กรรมการบริหารพรรค
๑๐. นายประจวบ นพรัตน์	กรรมการบริหารพรรค
๑๑. นายสุธรรม เส็งนุ้ย	กรรมการบริหารพรรค
๑๒. นายนที โทณะวนิก	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

อภิชาติ สุขัคคานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง